

Hofstade en (het) meer

Hofstade, vandaag deelgemeente van Zemst, werd in 1870 een zelfstandige landbouwersgemeente en bezit sinds 1910 door zandwinning een gigantisch meer dat uitgroeide tot een drukbezochte volksbadplaats.

Hofstade, bezit niets dat onder monumentaal of geschiedkundig opzicht enig belang kan inboezemen. Hofstade bleef tot begin 1900 dan ook een vrijwel onbekende gemeente, die door de toeristen op weg vanuit Mechelen naar het vermaarde Rubenskasteel in Elewijt of vanuit Brussel langs de baan vanuit Tervuren naar het historische Mechelen, achteloos werd voorbijgereden. Deze plaats kwam plots in het nieuws in augustus 1914 door zware gevechten met grote verliezen. De putten die gegraven werden voor zandwinning voor de aanleg van het verhoogde spoor door de Belgische spoorwegen veroorzaakten, tussen de twee wereldoorlogen in, een belangrijk maatschappelijke en zelfs politieke actie. Hofstade is sinds de hete zomers van 1921 een drukbezochte volksbadplaats geworden. En vandaag nog steeds.

Plan:

1. De gemeente in vervlogen tijden

- 1.1. De Tervurensteenweg
- 1.2. De zijstraten
- 1.3. Kastelen en hoeven
- 1.4. Hevige gevechten in WO I ...

2. Pootje baden in spontaan ontstaan recreatieoord

- 2.1. De putten en de watervoorziening ...
- 2.2. De baders van weleer
- 2.3. Alle wegen leiden naar...

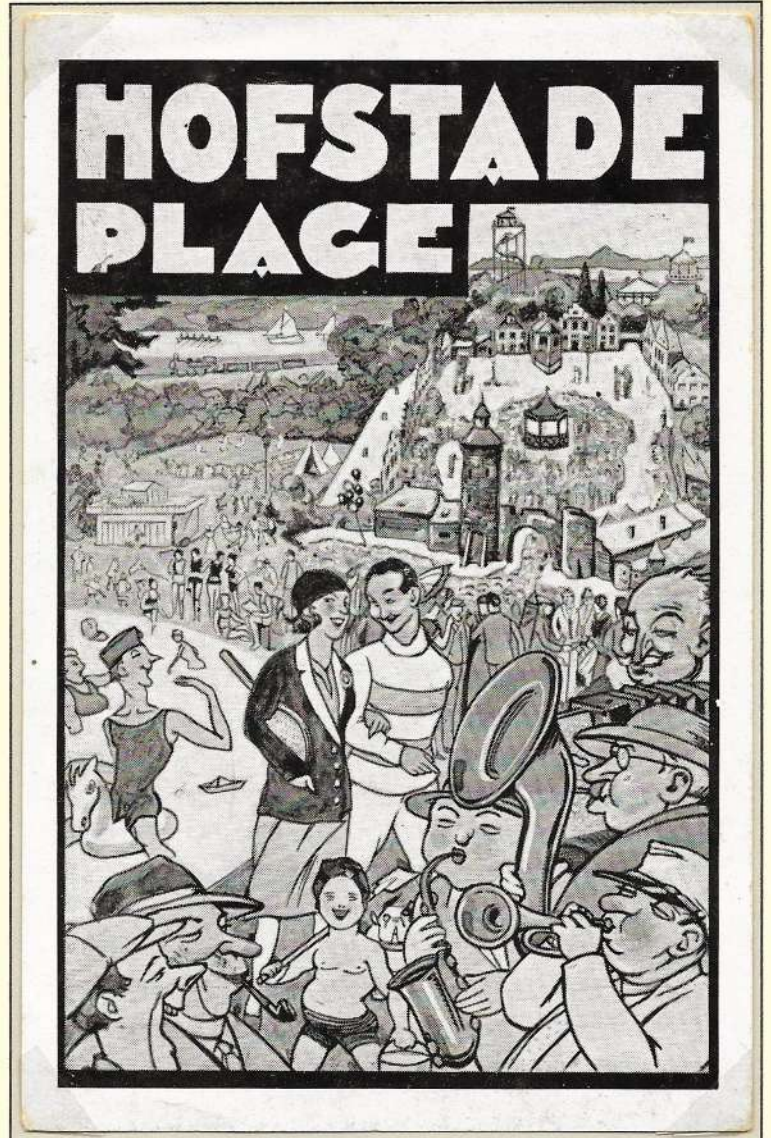
3. Exploitatie van het domein zonder de grote meren

- 3.1. Zonder de grote meren
- 3.2. Rondom de zwemplas
- 3.3. Kubistische gebouwen
- 3.4. De Oude Merkt
- 3.5. Nog meer pret

4. Oppikken van de draad na WO II

- 4.1. Modernisten aan de slag
- 4.2. Uitbreiding met nieuwe constructies
- 4.3. Nog meer recreatie

Ten slotte - het dagelijks bestaan

adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Litho Salomon & Uytelst, Brussel –
rond 1936

"Hofstade - Plage - reproductie zwart/wit affiche 1935"

Literatuur (bronnen):

- Toerisme magazine nr 17 jg 8 van 1 sept 1929
- Inventaris onroerend erfgoed website
- Hofstade Brabant (1870-1970) - Van de Leur L.
- Hofstade-Plage - Ron Wagemans (PR Bloso)

1. De gemeente in vervlogen tijden

1.1 de Tervurensteenweg ...

voor WO I

Hofstade had voor WO I veel weg van een dorp met een hoofdstraat, de Tervurensteenweg, met een kerk en een pastorie. Het had weinig bezienswaardig en niets dat monumentaal of geschiedkundig enig belang kon inboezemen.

adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L.Janssen, Hofstade - foto: Malfroid, Anderlecht – uitgegeven voor WO I
"Zicht Tervurensteenweg vanaf spoorwegberm (rechts = zuiden)"

Tot 1914 bleef het een vrijwel onbekende plaats, die voorbijgangers vanuit Mechelen of Tervuren niet deden halthouden. De steenweg naar Mechelen, lopend van zuid naar noord, werd totaal onbelangrijk toen via buurgemeente Zemst een nieuwe steenweg vanuit Mechelen naar Brussel werd aangelegd.

J. Jacobs, Berchem-Antwerpen Zicht uit Hofstade *Jeanne*

Geen adreslijnen, niet gesplitst – Uitg.: J.Jacobs, Berchem-Antwerpen – Gelopen 1904
"Zicht Tervurensteenweg vanuit zuidelijke richting"

De inwoners van Hofstade (een gehucht van Muizen tot 1870, het oprichtingsjaar van de gemeente) behoorden voor een groot deel tot de verdwenen parochie Geerdegem (Mechelen). De eerste kerk in Hofstade werd opgericht in 1840. Ze verving de kapel van Geerdegem als parochiekerk in 1844.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert, Phototypie, Brussel – gelopen 1929

"Neoromaanse kerk op hoek Tervurensteenweg en Ambroossteenweg"

Deze neoromaanse kerk gebouwd in 1841 stond op de hoek van de Tervuursesteenweg en de Ambroossteenweg. De kerk werd gebouwd op grond van Louis de Meester de Tilbourg en bij het Koninklijk Besluit van 02-08-1844 werd de kerk erkend als parochiekerk.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Veuve P. Ryckmans, Machelen – kaart 1929

"kerk met links een oorlogsmonument en rechts de pastorijs"

Ze werd in 1960 afgebroken en vervangen door een nieuwe moderne kerk.

Deze parochiekerk werd toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw-van-Goede-Bijstand en de Heilige Engelbertus; de voornaam van de toenmalige aartsbisschop E. Sterckx.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: VanPoyer – drukkerij: Beernaert, Lokeren

"kerk op hoek Tervurensteenweg met elektriciteitspaal"

Beide prentbriefkaarten zijn in dezelfde periode gemaakt en toont enkele veranderingen aan de voortuin. De haag is vervangen door een ijzerwerk, waarschijnlijk om de inplanting van een elektriciteitspaal te vereenvoudigen. Bij de linkse paal is een tweede bijgezet. Het ijzerwerk in de twee beneden ramen is verwijderd.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L. Van Kerckhoven, Hofstade – drukkerij: Beernaert, Lokeren

"kerk op hoek Tervurensteenweg zonder elektriciteitspaal en links zijzicht pastorie"

De pyloon stoorde de fotograaf waarschijnlijk en werd dit alles weggephotoshoot en vervangen door een zijzicht van de pastorie. Let ook op het ontbreken

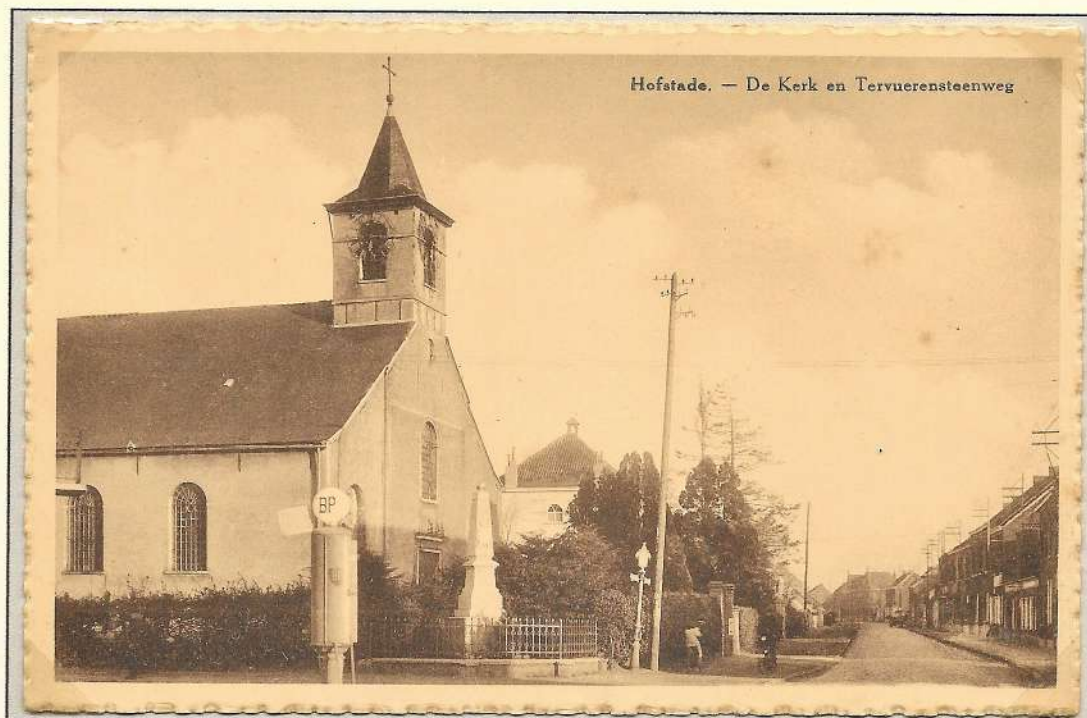
Tot 1870 was Hofstade een gehucht van Muizen. Daarom dat de eerste kerk in Hofstade, opgericht in 1840, werd gebouwd door de Muizenaar Estricx de Terbecq. Hij woonde in kasteel Deudon (ook gekend als kasteel Estricx) dat afbrandde in 1953 en werd vervangen door villa's (Dijleberg nummers 4-6). De vijver en de ijskelder van het kasteel bleven bewaard.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: R V.d.S., Rijmenam bij Nels – gelopen 1946

"Kasteel van de Don, oude verblijfplaats van de familie Estricx de Terbecq, bouwer der kerk van Hofstade."

Deze neoromaanse kerk gebouwd in 1841 werd volledig gebouwd uit lokale zandsteen, die hoofdzakelijk gewonnen werd uit de zandsteengroeven rond Diegem.

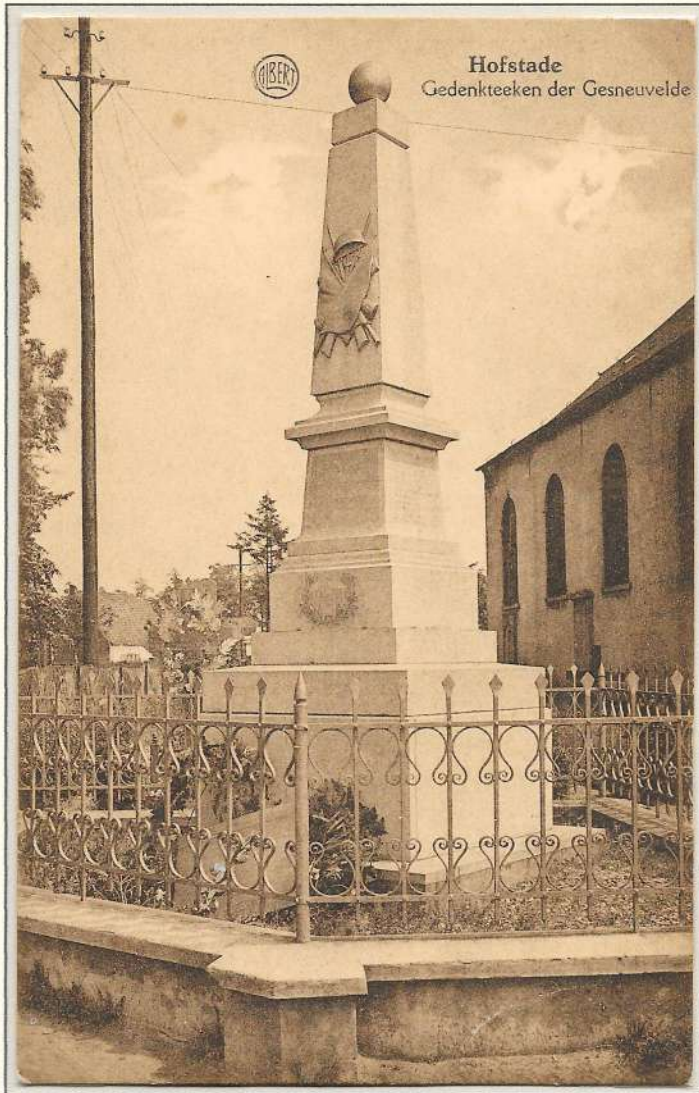

Hofstade. — De Kerk en Tervurensteenweg

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: A. Casteels Van Poyer, Mechelen – kaart ca 1930

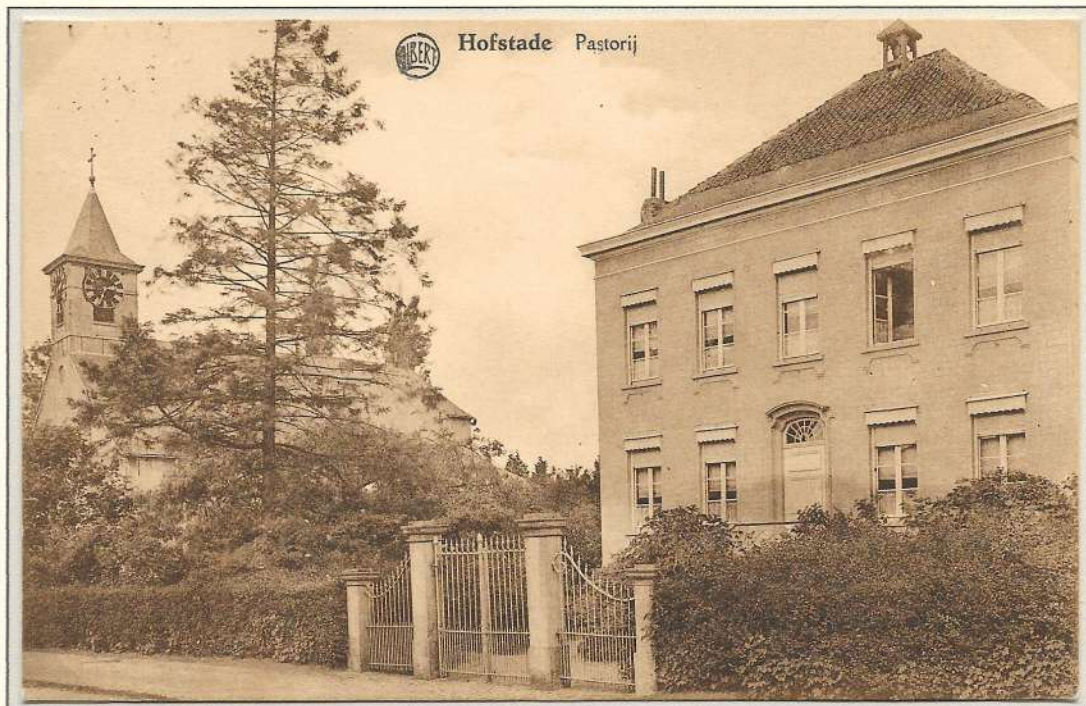
"deels zijzicht kerk met Tervurensteenweg richting rijkswachtkazerne"

Het was een eenvoudig, klein kerkje met een ingebouwde westertoren en typische rondbogige ramen.

Links voor de kerk staat het gedenkteken voor de gesneuvelden van 1914-1918.

Lichtdruk – Uitg.: Albert, Brussel – kaart 1928
"Gedenkteken voor gesneuvelden naast de kerk"

Lichtdruk – Uitg.: Albert, Phototypie, Brussel – gelopen 1929
"Pastorie aan de Tervurensteenweg"

Het grote kasteelachtig huis rechts naast de kerk langs de Tervuursesteenweg is de pastorie, die werd gebouwd in 1850 en werd in 1964 verbouwd tot gemeentehuis en is vandaag een kantoorgebouw van een verzekeringsmakelaar.

De Tervuursesteenweg met links, tussen de twee stootstenen, de Ambroossteenweg, een oude weg van het dorp naar het kasteel "Ambroos".

Lichtdruk – Foto: L. Janssen – Uitg.: Photo. Malfroid, Anderlecht – kaart voor WO I

"Dorpszicht Tervurensesteenweg vanuit noordelijke richting: links pastorie"

De steenweg door de dorpskern van Hofstade in de jaren twintig toen het nog mogelijk was ongehinderd op de Tervuursesteenweg te wandelen.

Lichtdruk – Uitg.: Albert, Phototypie, Brussel – gelopen 1931

"Kerk langsheen Tervurensteenweg met op achtergrond dak van de pastorie"

De aanplantingen voor de voortuinen moesten wijken voor een fietspad aan de linkerkant van de Tervuursesteenweg richting Tervuren (deze situatie zal blijven tot begin 2000; er werd dan pas een fietspad aan de rechterkant aangelegd).

De weg naar Mechelen langs de Tervurensteenweg, richting noord, zijnde links wanneer je de kerk aankijkt.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Van Poyer L., Foto: E. Beernaert, Lokeren – kaart 1947
"Tervurensteenweg met op achtergrond kerk en vooraan arbeidershuizen"

De kasseien van de Tervurensteenweg liggen er nog prachtig bij en bedekken de zeer brede steenweg. De steenweg wordt goed gebruikt door de bezoekers aan de badplaats en de waterputten.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L. Van Kerckhove, Foto: E. Beernaert, Lokeren – kaart 1950
"Tervurensteenweg richting Mechelen foto genomen t.h.v. kerk"

Er vestigen zich door aanwezigheid van de badplaats door de jaren heen vooral veel café's.

De weg naar Tervuren dus richting zuid, zijnde rechts wanneer je de kerk en pastorie aankijkt. Het is tevens de enige hoofdweg langs Elewijt, wel een ommetje om Vilvoorde of Brussel te bereiken.

Hofstade Tervurensteenweg (Zuid)
Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels Ern. Thill, Brussel – gelopen 1948
"Tervurensteenweg met op achtergrond rijkswachtkazerne"

De spoorwegmaatschappij bouwt in Mechelen een groot arsenaal uit en vele spoorwegaarbeiders komen in Hofstade wonen. De arbeidershuizen langs de Tervurensteenweg trekken nieuwe bewoners van Hofstade aan.

Hofstade bij Mechelen Tervurensteenweg.
Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L. Van Kerckhove, Foto: E. Beernaert, Lokeren – kaart 1950
"Tervurensteenweg richting Mechelen foto genomen t.h.v. rijkswachtkazerne,
rechts café 'De Putten' (heden bank van BNP Fortis) "

Er vestigen zich kruidenierszaken, garage met tankmogelijkheden.

De Rijkswachtkazerne of de "Gendarmerie" werd gebouwd begin 1900 aan de Tervurensteenweg, als versterking en toezicht op de onteigeningen die werden opgestart om de zandputten voor de aanleg van de treinbypass die Hofstade middendoor snee. Later werden die zandputten de vijvers op grondgebied Hofstade (zie verder vanaf hfst. 2)

Adreslijnen, gesplitst – foto: J.Jacobs, Berchem – gelopen mei 1906

"Tervurensteenweg met rechts de rijkswachtkazerne"

Het effectief van de brigade bestond normaal uit vijf manschappen, die de kazerne ook met hun gezin bewoonde. Het heeft ook dienst gedaan als uitval basis begin WO I (zie verder op 1.4).

Adreslijnen, gesplitst – foto: J.Jacobs, Berchem – gelopen 1908

"Achterzijde rijkswachtkazerne, vijf gendarmen met hun gezin"

Wanneer vanaf de zomer 1922 Hofstade-strand duizenden bezoekers aantrok, kwamen er twee gendarmen ter versterking uit Brussel. Later stond de brigade in voor de ordehandhaving in de gemeenten Hofstade, Elewijt, Weerde en Zemst.

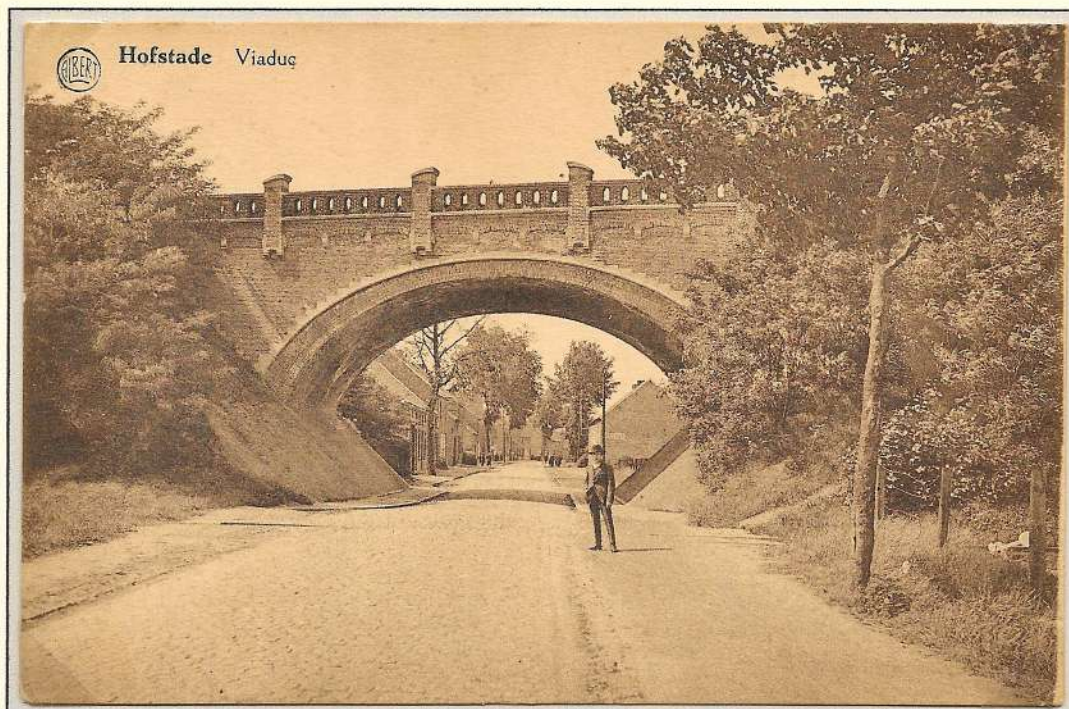
De Rijkswachtkazerne of de "Gendarmerie" werd niet zo ver van de spoorwegbrug opgetrokken. En op menig fotomateriaal zijn beide onafscheidelijk. Opmerkelijk is dat er voor de veiligheid vooraan geen ingang is. Iedereen moest via de poort en het wachtlokaal naar binnen.

Gesplitst – foto: Malfroid, Anderlecht – Uitg.: Janssens, Hofstade – gelopen 1920.01.02

"Gendarmerie met rechts de rijkswachtkazerneingang"

De Tervurensteenweg in het zuiden van Hofstade kruist deze bypass en daarvoor is een ruime spoorwegbrug gebouwd. Deze spoorwegbrug ligt ten westen van de zogenoemde "putten van Hofstade".

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert, Phototypie, Brussel – gelopen 1926

"Herstelde viaduct, Tervurensteenweg vanuit Tervuren met zicht op gendarmerie. "

Eens voorbij deze spoorwegbrug richting Mechelen ben je in het langgerekte centrum. Er waren toen nog aan beide zijden bomen maar die zijn al lang gerooid.

Tervurensteenweg richting Mechelen vanaf de kerk, eerst straat links in Zemststeenweg enkele tientallen meters verderop stond het gemeentehuis van Hofstade.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert, Phototypie, Brussel – kaart 1947

"Zemststeenweg, richting Tervurensteenweg met rechts het gemeentehuis"

Het gebouw was een gemeenteschool met schoolhuis dat in 1866 werd gebouwd. Toen Koning Leopold II op 23 februari 1870 Hofstade van Muizen scheidde kon men niet direct beschikken over een geschikt gemeentehuis en werd het schoolhuis gebruikt als gemeentehuis.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L. Van Kerckhoven, Foto: E. Beernaert, Lokeren – kaart 1950

"Zemststeenweg richting Zemst, links het gemeentehuis"

Voortaan zou Hofstade een eigen burgemeester hebben, eigen schepenen (2), en eigen gemeenteraadsleden (6), een eigen administratie, eigen bedienden, een eigen gemeentehuis.

Deze toestand zou tot in 1964 blijven duren. Het eerste echte gemeentehuis werd ondergebracht in de totaal gerenoveerde pastorie naast de kerk.

Het gebouw verdween in het begin van de jaren '70 om plaats te maken voor een nieuw ontmoetingscentrum.

Adreslijnen, gesplitst - Uitg.: Nels Ern. Thill, Brussel - gelopen 1948

Het schoolhuis als gemeentehuis

Hofstade onderging in 1960 een hele metamorfose; de oude kerk werd afgebroken en kreeg een heel nieuwe moderne kerk, de pastorie werd omgebouwd tot gemeentehuis en de pastorie werd een huis naast het gemeentehuis.

Adreslijnen - Uitg.: Casteels, Hofstade (Brabant) – kaart 1965

Nieuwe moderne kerk en gemeentehuis

Tervurensteenweg richting Tervuren vanaf de kerk, eerste straat links is de Zusterstraat en waar zich een kloosterorde met daaraan verbonden meisjesschool bevond.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Lucas & Bédart, Brussel – Druk.: Nels – gelopen 1932

"Zusterstraat, vooraanzicht klooster met meisjesschool"

Het klooster van de zusters van Maria werd in 1895 opgericht op grond van graaf Cornet de Peissant, vanaf 1898 werden twee klassen voor het onderwijs aan meisjes ingericht.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels Ern. Thill, Brussel – gelopen 1938

"Zusterstraat, vooraanzicht klooster met meisjesschool"

Na WOII werd het een volwaardig katholieke meisjesschool en heden is het een gemengd katholieke primaire basisschool met ook kleuteronderwijs.

Recht tegenover de rijkswachtkazerne is een zijstraat van de Tervurensteenweg, Kerkhoflei genoemd. Ze werd waarschijnlijk na WO II aangelegd. Toen het kerkhof naast de oude kerk moest verhuizen voor de bouw van de nieuwe kerk. En er dus een nieuw kerkhof diende te worden aangelegd.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert, Phototypiel, Brussel – kaart 1930

"Rijkswachtkazerne, in de volksmond 'Gendarmerie'"

Ze loopt parallel met de spoorweg. De hoofdingang van het kerkhof is er te vinden.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels Ern. Thill, Brussel – kaart 1950

"Kerkhoflei, achtergrond rijkswachtkazerne"

Hier werden ruimere huizen gebouwd voor de middenklasse. De huizen links hun tuinen kijken op de verhoogde berm van de spoorweg.

Molenweg noemt vandaag Weerstandersstraat, Ze werd hernoemd omwille van de fusie met Zemst en waar er al een Molenweg was. Het was de weg naar de enige moelen die Hofstade rijk was. Deze raakte vernield door een blikseminslag tijdens een hevig onweer. De Molen werd weer opgebouwd en werd door de Duitsers vernield.

Adreslijnen - Uitg.: Casteels, Hofstade (Brabant) Foto: E. Beernaert, Lokeren – kaart 1950

"Molenstraat, zicht naar de kerk te zien in de achtergrond"

De Molenweg is een zijstraat van de Zusterstraat pal achter de kerk richting het huidige kerkhof.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – kaart 1925

"Typische pachthoeven"

In Hofstade waren meerdere grote boerderijen of pachthoevens. Slechts enkele getuigen zijn overgebleven van het landelijk karakter van destijds dat zo vredig lijkt.

Het kasteeltje, vermoedelijk met een 17de- of 18de-eeuwse kern, aan de Ambroossteenweg ten oosten van de dorpskern, staat nog steeds bekend als Kasteel Nieuwenhuysen of Muysenhoekkasteel. Het heeft 1.2 ha grond en een serpentinevijver of brede ringgracht die typische ingrediënten zijn van een vroege 'jardin anglais'.

Adreslijnen - Uitg.: Nels - Ern. Thill, Brussel – gelopen 1940

"achterzijde Muysenhoekkasteel, met zijn typische Engelse tuin"

Rond 1930 werd het kasteeltje verbouwd in Neo-Vlaamse stijl. Er werd een trapgeveltje bijgebouwd en het opsteekvenster werd vervangen door een dakvenster. Op de voor- en de zijgevel werden medaillons aangebracht.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert, Phototypie, Brussel – gelopen 1929

"Zicht op aanpalend smitse woning (links) aan het kasteel, met in de voorgrond de serpentinevijver"

De smitse woning werd afgebroken.

Het dorpskasteel aan de Tervuursesteenweg is waar de familie Cornet d'Elzies de Peissant woonde. Het behoorde toe aan de familie L. de Meester de Tilbourg. Isabelle de Meester de Tilbourg trouwde met Benoît Cornet d'Elzies de Peissant en erfde het kasteel. Hij was de eerste burgemeester van Hofstade (1870) en bleef het tot aan zijn dood in 1898.

Geen adreslijnen, gesplitst – Uitg.: J. Jacobs, Berchem – kaart voor WO I

"Typische pachthoeven"

Na het overlijden van zijn zoon Alfred, werd het kasteel eigendom van senator Jules Wittman. Het werd door brand vernield tijdens de vijandelijkheden in 1914.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L. Van Kerckhoven, Foto: E. Beernaert, Lokeren – kaart 1950

"Villa 'Allricht' gelegen langs de Tervurensteenweg"

In 1934 werd de huidige villa opgetrokken in cottagestijl vermengd met traditionele elementen. De 'Villa Allricht' bevindt zich nu in de westrand van het park, 80 m ten noorden van het gesloopte kasteel. De oostrand van het park waar het gesloopte kasteel stond werd verkaveld.

1.3 kastelen en hoeven ...

Ambroos kasteel

Het Ambrooskasteel of "den Ambroos" is het oudste en belangrijkste kasteel van de gemeente. Bij verbouwingen in 1966-1971 kwam er een zeer oude kern aan het licht. In vroege middeleeuwen zou het samen met het domein Planckendael één geheel gevormd hebben als een eiland tussen de beide Barebeken. Doch nu opgedeeld door het graven van het kanaal Mechelen - Leuven in de 18e eeuw.

Adreslijnen, niet gesplitst - Uitg.: De Pooter srs, Mechelen

"Ambroos kasteel, vooanzicht"

Als eerste eigenaars werden de namen van Van der Wielen en Van den Rode opgetekend. In 1315 kwam het goed "Ter Wielen" in het bezit van Simon Ambroys. Het kasteel draagt na 6 eeuwen nog steeds de naam van deze familie.

Geen adreslijnen, niet gesplitst - Uitg.: onbekend - gelopen 1905

"Ambroos kasteel, vooraanzicht met oprijpad"

Het eigendom verandert regelmatig van eigenaar; oa de Mechelse schilder Michel Coxie, de adellijke familie Jacques Buyssche-Lattin, waar de zonen het domein in 1621 schonken aan hun kloosterorde der Jezuïten. Toen was het kasteel omringd door water. Het dak vormde een ronde koepel van waaruit de paters Jezuïten hun sterrekunde beoefenden.

Den "Ambroos" werd nadien achtereenvolgens bewoond door de Mechelse koopman Van den Nieuwenhuysen, schout van de stad en kerkmeester van Sint-Rombouts, Meester de Tilbourg, Leon-Charles Poot Baudier, Fam. Deudon, Kapitein Joosen, Gravin de Parmentier, Graaf Legrelle, de Italiaanse graaf Mazzingni en Staats-minister Paul Heymans.

Adreslijnen - Lichtdruk – Uitg.: J.Jacobs, Berchem-Antwerpen – Stempel 1904

"Ambroos kasteel, getoond vanuit het zuiden, met rechts een vleugel van het neerhof, links van de weg het hoveniershuis."

Het is Albert Van Ussel, die het kasteel in 1966-1971 gans gerestaureerd en gewijzigd heeft in samenwerking met architect H. Sermeus met als belangrijkste aanpassing; afbraak middentoren. Heden is het een classicistisch, drie verdiepingen hoog landhuis van vijf traveeën met schilddak (leien). Geschilderde en bepleisterde gevels met zandstenen plint.

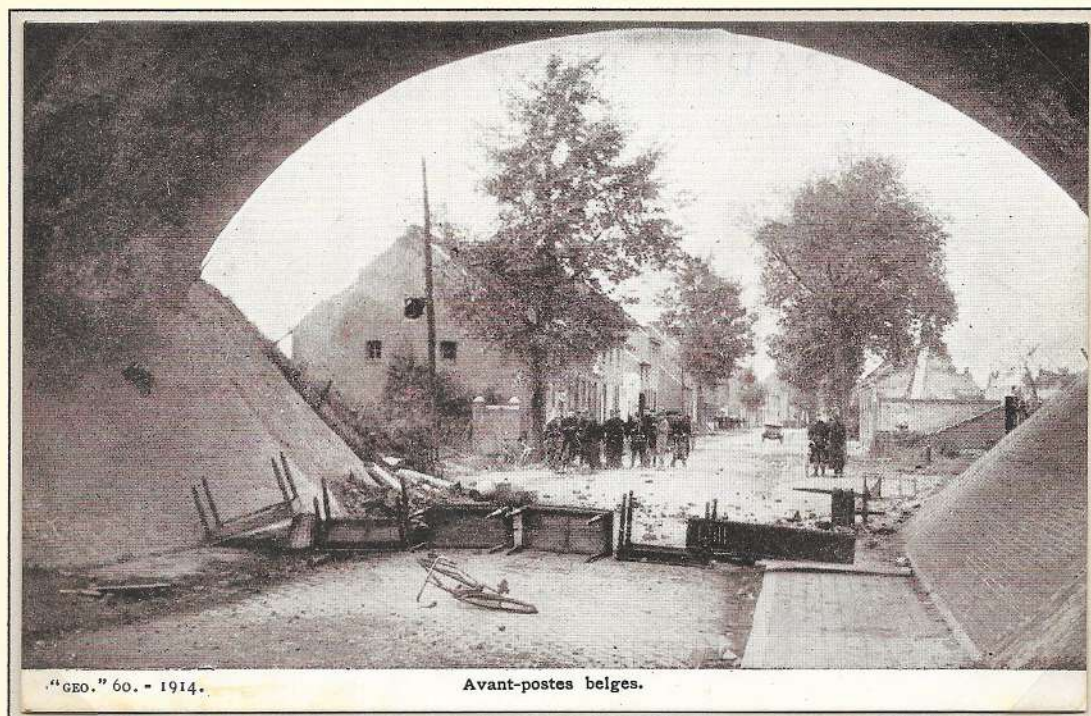

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: P.Smith, Mechelen – gelopen 1910

"Ambroos kasteel, vanuit het westen met verbrede ringgracht"

Het park rondom het kasteel had een ringgracht en werd westelijk verbreed tot een vijver. Het domein zelf is begrensd door het kanaal Mechelen-Leuven aan de oostkant en ten noorden en westen door de Baerebeek.

Tussen 1905-1910 werd een bypass spoorweg aangelegd tussen Brussel en Mechelen die Hofstade doorkruist in het Zuiden. Tijdens WO I in de maand augustus 1914 bood de verhoogde spoorwegberm tussen Muizen en Weerde goede bescherming maar hinderde ook wel sterk de uitvallen van het Belgische leger vanuit Antwerpen.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: GEO, Pontchartrain (siene-et-Oise) – kaart 1914

“Voorpost Belgisch leger te Hofstade, in achtergrond rijkswegkazerne en soldaten”

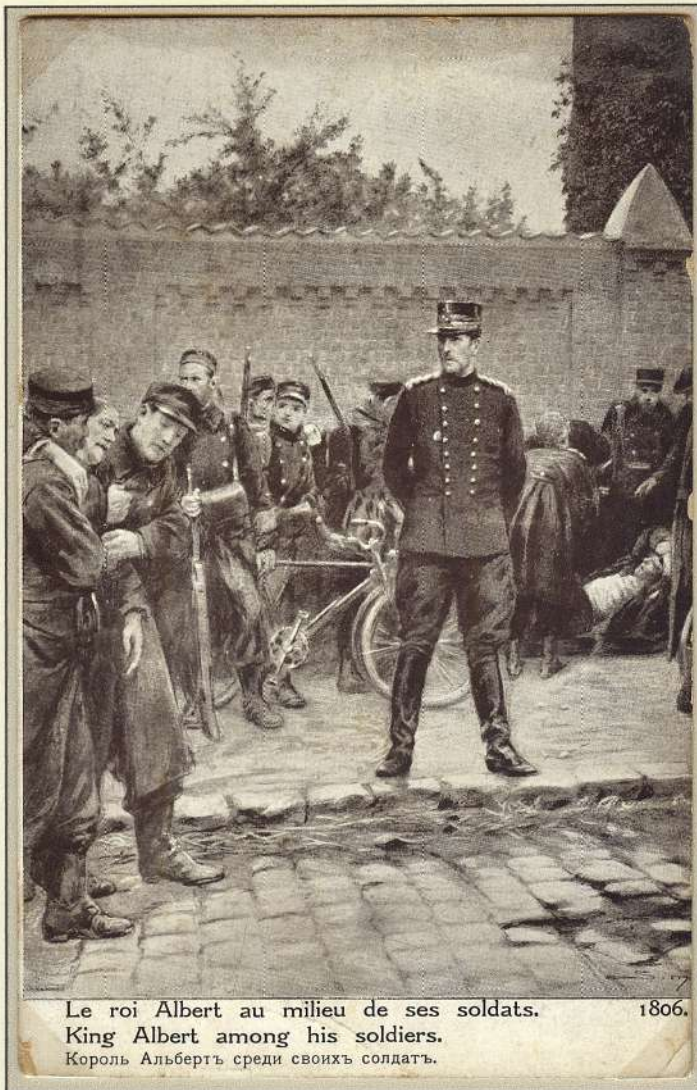
Tijdens de ‘Slag bij Hofstade’ op 25 augustus 1914 wachtten Belgische troepen in een geïmproviseerde loopgraaf naast een spoorlijn terwijl ze oprukken tijdens hun uitval richting Brussel.

Gesplitst – foto: Tom Grant, Britse persagentschap Mirrorpix – genomen 1914

“Belgische soldaten in de vuurlijn”

De foto toont een groep Belgische soldaten die dekking zoeken in loopgraaf vlak naast een spoorlijn tijdens de Slag om Hofstade. Terwijl de granaten boven hun hoofden ontploften, verloor deze specifieke eenheid dramatisch genoeg al haar vier commandanten.

Op 24 augustus beslisten koning Albert en de legertop om de Duitsers aan te vallen en hen zo te dwingen extra troepen in België aan te houden, die niet konden worden gebruikt tegen de Fransen en Britten. De eerste Belgische uitval uit Antwerpen begon op 25 augustus 1914, tegen de Duitse stellingen langs een lijn van Haacht tot Wolvertem.

Koning Albert was tijdens die uitval eveneens aan het front te Hofstade, hij bezocht de rijkswachtkazerne (100m van de spoorwegbrug) die even functioneerde als verpleegpost.

Adreslijnen, gesplitst - Uitg.: I. Lapina, Parijs - kaart 1914

"Koning Albert I gefotoshopt tussen zijn soldaten, merk op ook soldaat met fiets in onderstaande kaart die mee werd gekopieerd." (info Vrt nieuws website)

In onze ogen, 100 jaar later, zijn dit manipulaties, vervalsingen zelfs. Maar zo dachten de uitgevers, de illustratoren en hun publiek er toen niet over. De fotografie was toen nog een vrij nieuw medium, zeker voor tijdschriften, kranten en postkaarten.

Adreslijnen, gesplitst - Uitg.: Edia, Parijs-Versaille - foto: Lévy - gelopen 1914 portvrij

"Koning Albert I aan het front, aan poort rijkswachtkazerne"

Het Belgische leger verloor bij Schiplaken en Hofstade bijna 800 manschappen (doden en gewonden). De operatie was een totale mislukking, die niets had opgebracht en de zwakte van het Belgisch Leger pijnlijk had duidelijk gemaakt.

Het meer van Hofstade en de weinige doorgangen onder de spoorwegberm bemoeilijkten de ontplooiing en het terugtrekken van onze troepen. Deze regio is ook doorsneden door het kanaal Brussel -Willebroek en Mechelen - Leuven, de Zenne, de Dijle en door de verhoogde spoorwegberm tussen Brussel en Mechelen.

Gesplitst –Uitg.: Louis Lévy, Visé Paris - kaart 1914

"Slag van Hofstade, Belgische artillerie ontvangt een boodschap per telefoon"

Bij de eerste gevechten te Schiplaken (buurgemeente van Hofstade), dat bij misverstand de 'Slag van Hofstade' genoemd wordt, kostte aan het Belgische leger een honderdtal doden.

Gesplitst – Uitg.: Louis Lévy, Visé Paris – kaart 1914

"Slag van Hofstade, stereoscopische kaart uit serie 'La Grande Guerre' - nr 62"

Stereoscopie zijn twee foto's van een zelfde zicht met een exacte verplaatsing zodat er een ruimtelijk zicht ontstaat. Om het handig te bekijken bestaat hiervoor een speciale houder.

2. Pootje baden in spontaan ontstaan recreatieoord

2.1 de putten en de watervoorziening ...

het ontstaan

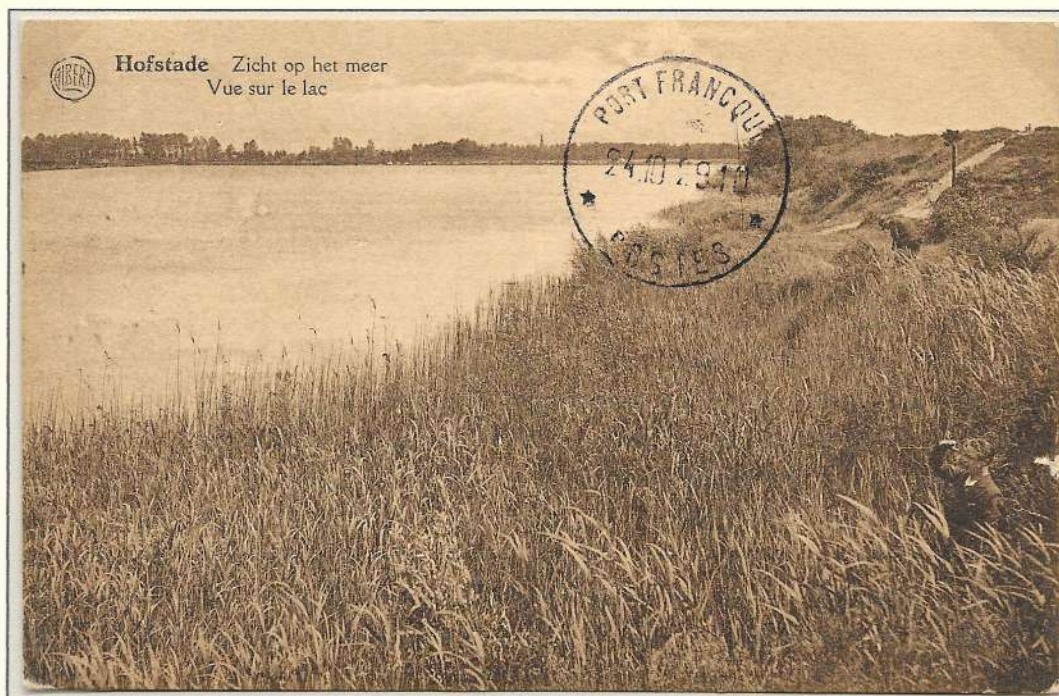
Tussen 1900 en 1916 werden 140 hectaren grond onteigend in het zuiden van de gemeente Hofstade. In 1902 werd begonnen met het uitgraven van de putten voor de aanleg van de spoorwegberm tussen Vilvoorde en Mechelen.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Ern. Thill, Brussel – Gelopen 1951

"Zicht over één van de grote meren"

Omdat men niet direct op natuurlijke bronnen stootte, bleven de putten aanvankelijk droog en groef men 10 tot 14 meter diep. Tijdens WO I liepen de putten vol door natuurlijke afvloeiing van de omliggende terreinen en ontstonden zo de twee grote meren van Hofstade.

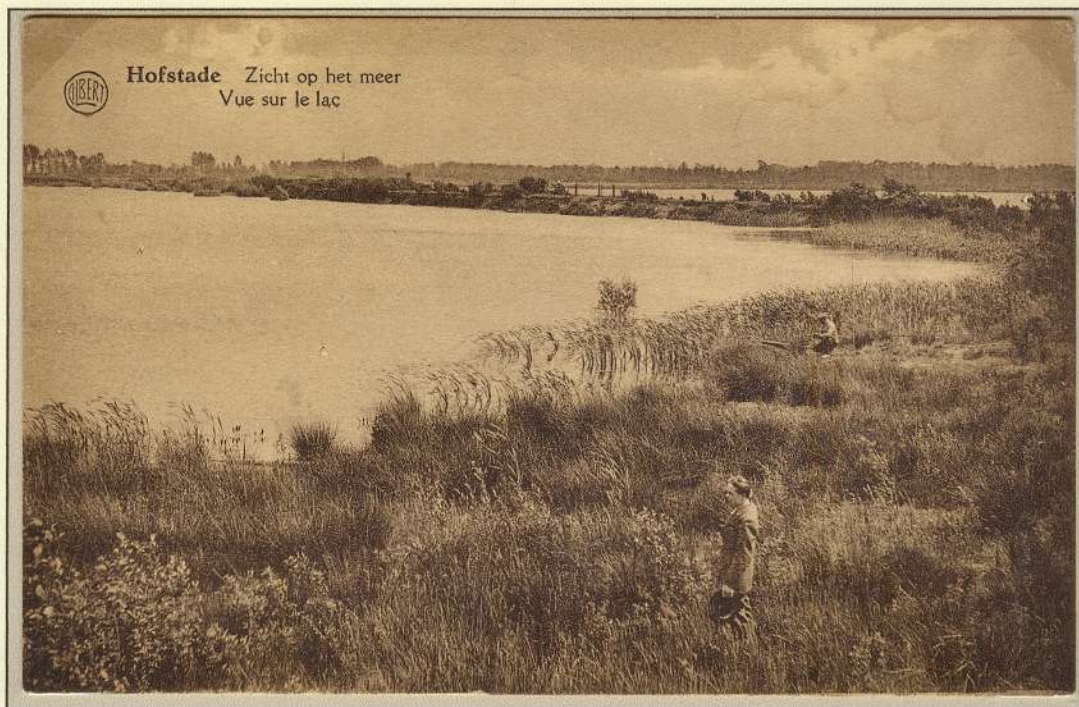

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert, Phototypie, Brussel – gelopen 1929

"Zicht over de grote meren"

Heel wat materiaal dat bij het uitgraven werd gebruikt bevindt zich nu nog op de bodem van de grote meren.

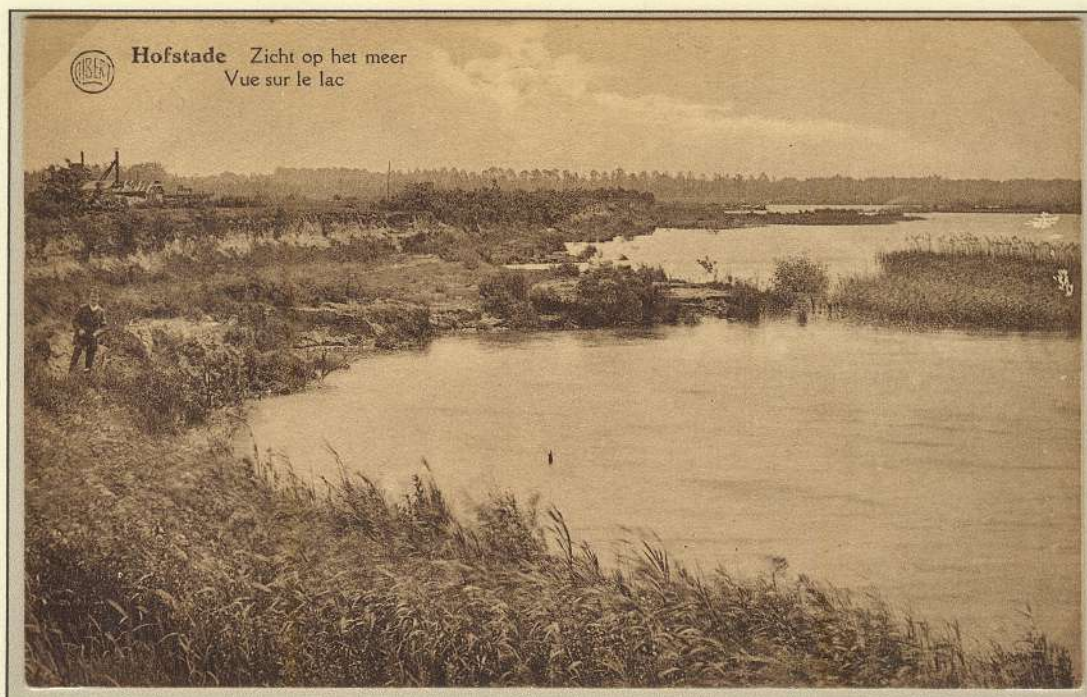
De putten zijn 80 hectaren groot en tot 15 meter diep en was in de begin periode de tweede grootste watervlakte in ons land. Er werd na de oorlogsjaren niet meer naar omgezien.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca. 1925

"panoramisch zicht van rechterzijde van de meren"

Bij het graven voor de oorlog werden er mammoet- en wolharige neushoornresten opgegraven en die te vinden zijn in het natuurkundig museum te Brussel.

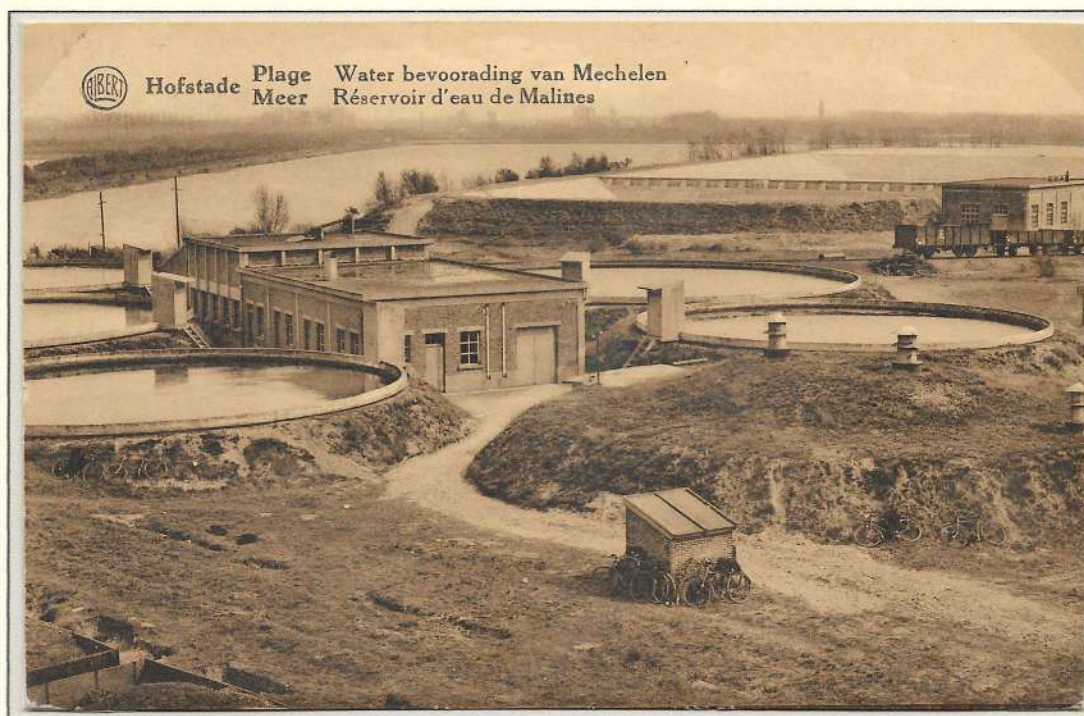

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca. 1925

"panoramisch zicht van linkerzijde van de meren"

Toen na de oorlog werd het verder uitgraven opgegeven, tot grote vreugde van de landbouwers die sinds het vollopen van de putten hun landerijen weer zagen opbloeien, tot dan leden de landbouwers erg veel schade door het afwateren naar de putten.

Mechelen, eigenaar van de putten en op zoek naar drinkwater voor haar inwoners bouwde er grote filterinstallaties en leiding die het water uit de putten naar Mechelen haalde.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert, Phototypie, Brussel – gelopen 1925

"Waterbevoorrading van Mechelen, naast de grote meren"

De installaties werden aangelgd ten noorden van de putten tegen de spoorweg berm aan. Er werden massa's water uit de meren getrokken, waardoor het grondwater van de omliggende akkers afvloeide naar de meren.

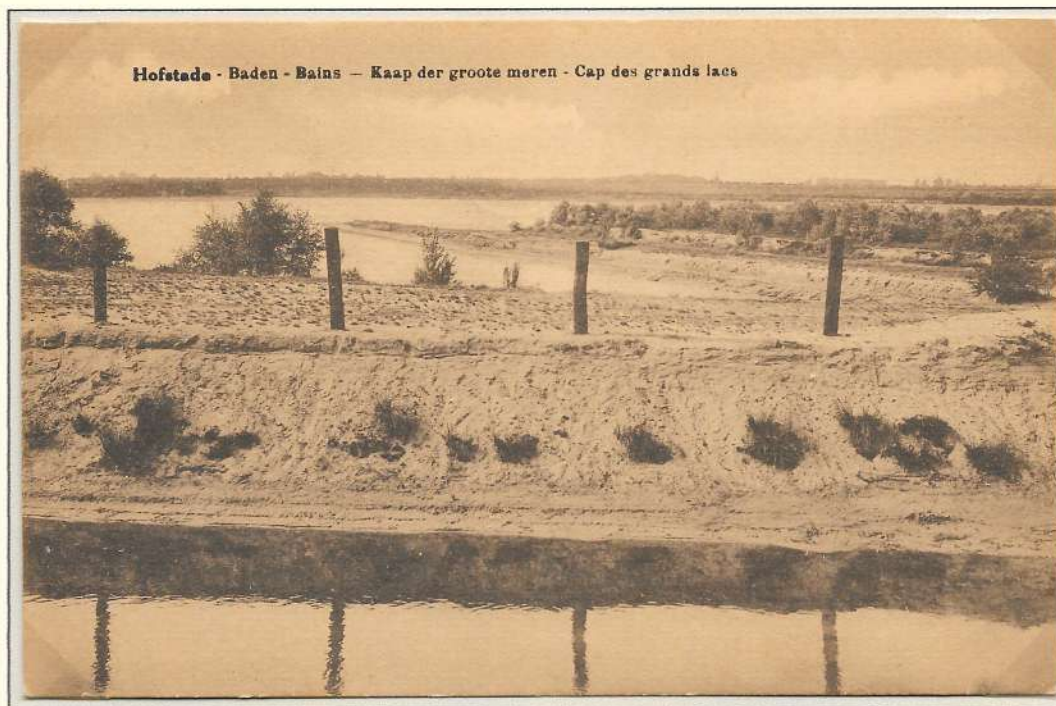

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels – foto: Achel, Brussel – gelopen 1933

"Waterbevoorrading, zicht uit een NMBS radiotrein genomen"

Dat was helemaal niet naar de zin van de boeren. Comités werden opgericht en de omliggende gemeenten engageerden zich. De strijd om de bevrijding van de meren kon beginnen.

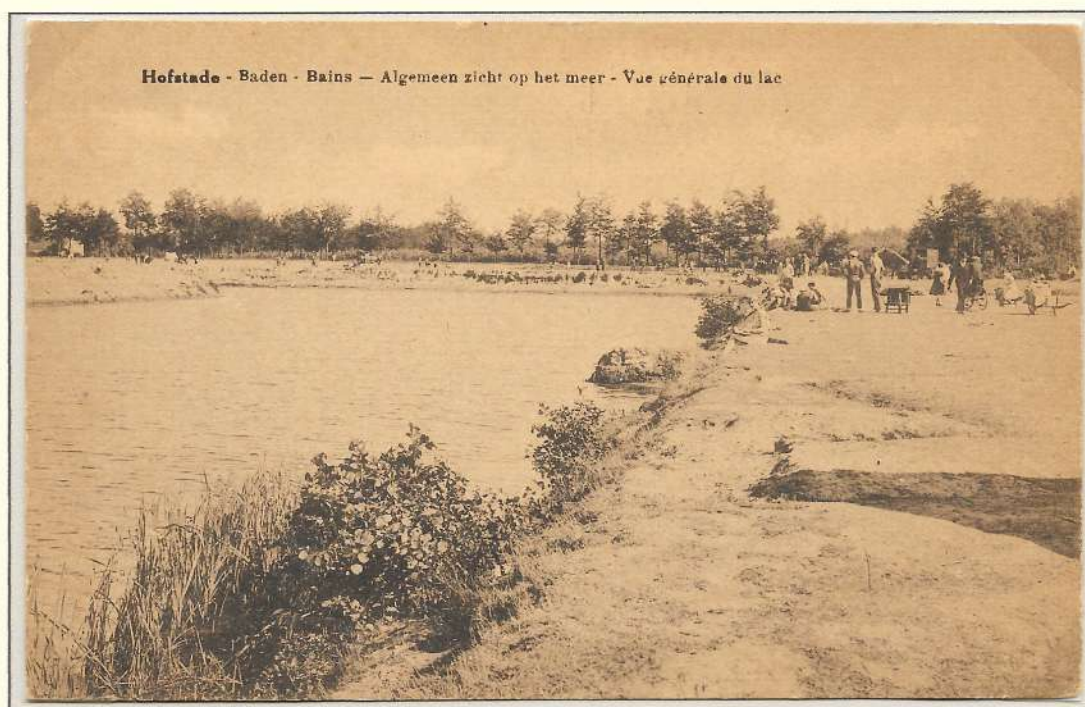
Toen Mechelen in 1925 de twee grote meren op als drinkwaterbekken opeiste. Komen duizenden baders en de stad Mechelen pas echt tegenover mekaar te staan.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix – kaart 1925

"Kaap der grote meren; prikkeldraad en ringgracht"

Omdat het water niet mocht worden bezoedeld door occasionele baders werden de twee grote meren afgesloten met een 10 meter brede ringgracht. Het domein werd met prikkeldraad afgespannen en gewapende wachters met waakhonden werden ingeschakeld.

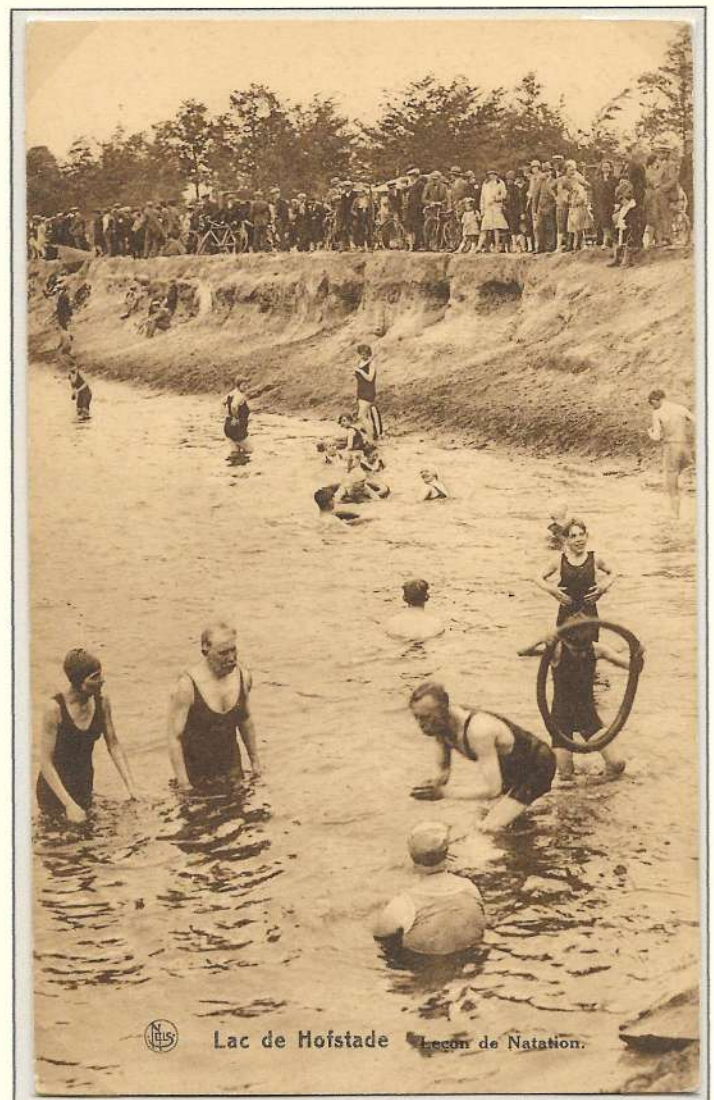
Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix – kaart 1925

"zicht op de kleine waterput voor recreanten"

Voor de recreanten bleef er enkel de kleinere waterput van 2 hectaren over.

Het beheer van de Staatsspoorwegen wou ook de putten voor het bevoorraden van de locomotieven gebruiken. Maar liet het plan varen omdat het ongeschikt werd bevonden en liet het plan varen, want ondertussen kreeg het vele baders en kijklustigen als bezoekers.

Zo verliepen er jaren gedurende dewelke geen enkel openbaar bestuur zich om de putten bekommerde en eenieder te Hofstade volkomen vrij was.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels – foto: Joosen – kaart 1928
"Zwemmen in het meer van Hofstade"

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Paul Ryckmans, Mechelen – gelopen 1925
"Pootje baden in de putten van Hofstade"

Spontaan kregen de putten een recreatie bestemming. Talrijke omwoners ontdekten de putten als een welkome verfrissing tijdens de hete zomers van de jaren '20.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – gelopen 1931
"Zwemplaats"

En niet alleen de omwoners: tijdens de kurkdroge zomer van 1921 kwamen duizenden baders vanuit Mechelen, Leuven, Brussel en Vilvoorde verpozing zoeken aan de meren van Hofstade.

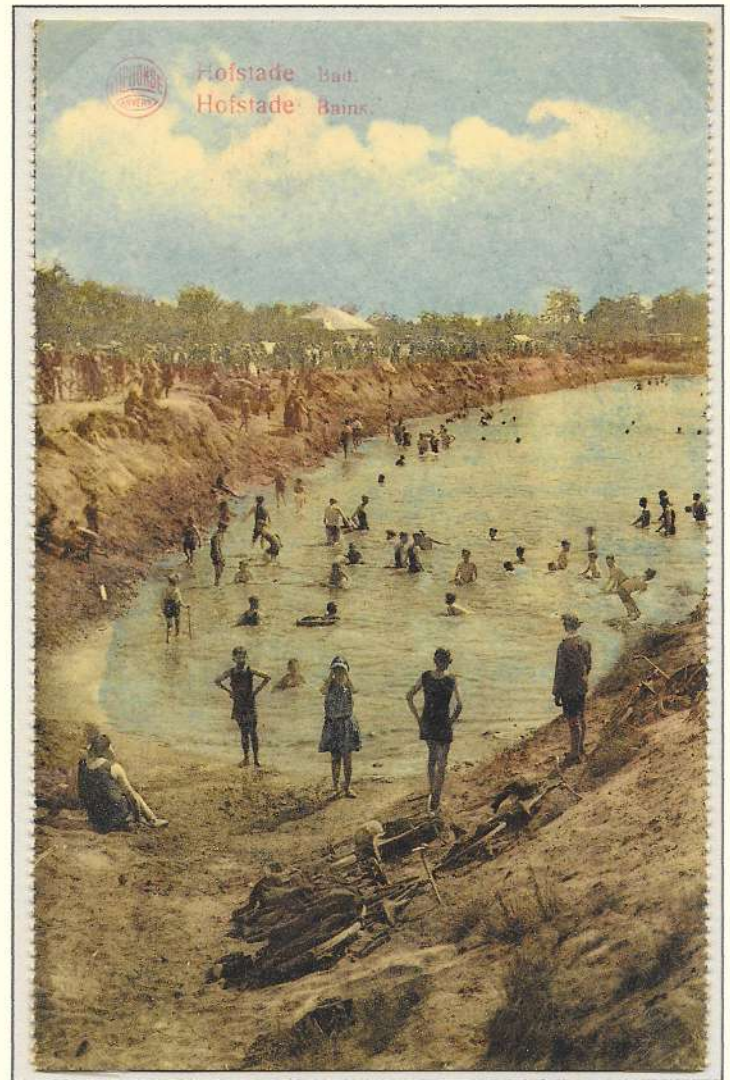

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – gelopen 1935
"Boord van de zwemplaats"

De plaatselijke politie en Rijkswacht zorgden voor toezicht. Het gemeentebestuur van Hofstade moest wel de lasten dragen maar het kon niet beletten...

... dat tientalle baders verdronken en hierdoor een aller treurigste vermaardheid verwierf. Maatregelen drongen zich dan ook op.

Meteen zorgde de massale toeloop naar de meren voor de nodige problemen: een totaal gebrek aan accommodaties, controle en reddingsdiensten - met tientallen verdrinkingsgevallen tot gevolg - maakten Hofstade toen berucht.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd, uit pakket – Uitg.: Baeyens-Buelens, Mechelen – kaart ca 1925

"Veel volk in het meer van Hofstade"

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd, uit pakket – Uitg.: Baeyens-Buelens, Mechelen – kaart ca 1925

"Zwemmen in het meer, zonder enige accommodaties"

Er wordt een 'commission de Lac d'Hofstade' opgericht onder leiding van Octave Le Maire, die zich van in het begin heeft ingespannen ten voordele van de meren als recreatiedomein.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd, uit pakket – Uitg.: Baeyens-Buelens, Mechelen – kaart ca 1925

"Puur plezier met weinig accommodatie langsheen het strand"

1921 kan dus worden gezien als de startdatum van het Domein Hofstade als recreatieoord, zij het dan op een zeer primitieve en rudimentaire manier.

*HOFSTADE. - De Putten
HOFSTADE. - Les Bains*

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Edition d'Art, Brussel – gelopen 1926

"De Putten, onbeperkt pootje baden "

In 1922 werden de meren, in de streek errond 'de putten' genaamd, zelfs voorgesteld als recreatiegebied in het blad van de Belgische Touring Club.

Het 'onzedelijke' karakter van het gebeuren kreeg als snel de naam in bepaalde kringen, het zorgde voor de nodige problemen. En zorgden al van in het begin voor de nodige voor- en tegenstanders van 'Hofstade Plage'.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1923

"Het strand met bijhorende badmode "

De uitzonderlijke warme zomers van de jaren '20 zorgden ervoor dat er een frisse duik kon genomen worden in het toch wel koude water van de diepe meren, dat nooit echt opgewarmd geraakte.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1923

"Het strand, voor de ene te warm en voor de andere te koud"

Haar beruchte reputatie en joeg de goegemeente de muren op, maar het had zijn sociaal nut; hier kwamen de mensen voor wie een uitje naar de kust veel te duur was: de arme-mensenzee was geboren. Het uitzonderlijk mooi strand dankzij de lichte zandgrond was al in de jaren '20 tweemaal zo groot als het strand van Blankenberge toen.

De meren van Hofstade worden berucht en de overheden zien nu wel het nut in van een groot recreatiepark en dat er voor de massale toeloop wel de nodige voorzieningen dienen gebouwd of aangelegd te worden.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1921

"Het strand kon veel volk dragen "

Het is opmerkelijk dat 21^e eeuw-waarden met betrekking tot stedenbouwkundige denken van die tijd: groene uitwijkmogelijkheid, uitblazen na de zware werkweek, sportbeleving en verkeersmogelijkheden, toen al werden aangehaald als argumenten en ter verdediging van dit park.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1923

"Het strand; of is het nu 'de strand' "

Hofstade Plage profileerde zich als volksbadplaats die niet ver verwijderd ligt van Brussel en Mechelen en zag zijn gelijke in de 'Wansee' bij Berlijn en de 'Gänsehaufel' bij Wenen .

Door het opkomende volkstoerisme en de toenemende belangstelling voor het openluchtlevens werden de meren van Hofstade – omstuwd door een krioelende menigte. De afkalvende oevers van die meren werden bezaaid met tenten, kraampjes, ligstoelen en picknicktafeltjes – een nachtmerrie voor planners en met het volkswelzijn begane bureaucraten.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – gelopen 1931

"Met de fiets tot aan het strand: pootje baden"

De 140 hectare groot recreatiepark bood veel plaats en gelegenheid om er ongestoord een tent op te trekken. Het gebrek aan voorzieningen zorgde mede voor een ander facet van de reputatie die het domein kreeg.

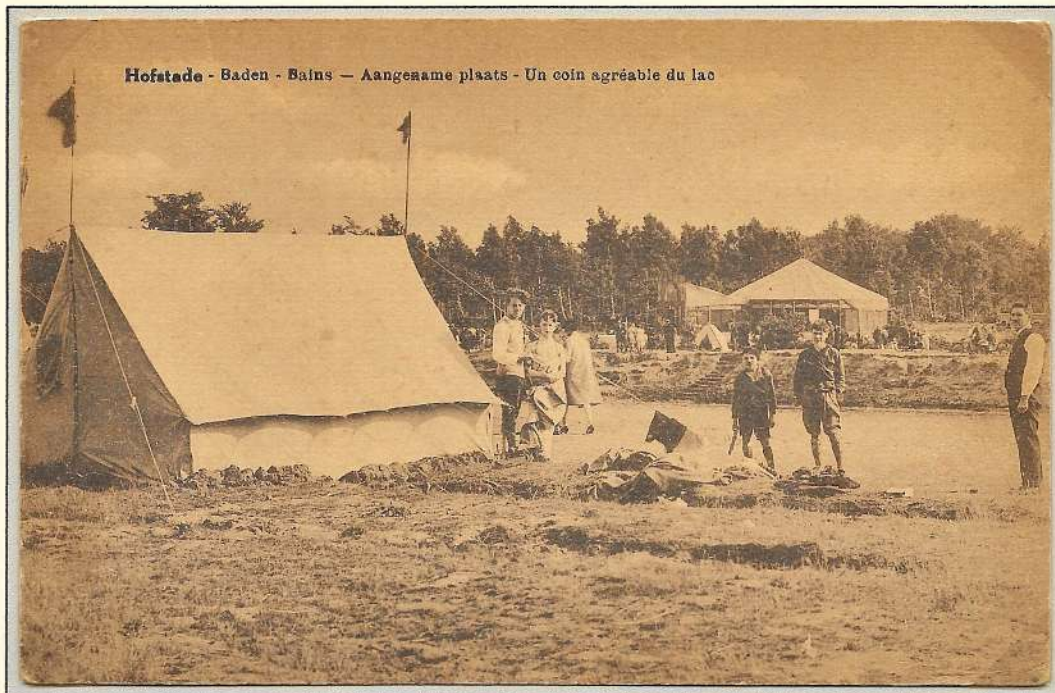

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1923

"Tentje opslaan tegen de zon en voor het omkleden op het strand"

De tenten werden opgetrokken tot aan de waterlijn. In die tijd werd door het bisdom van Mechelen geopperd dat door 'de verwildering der bevolking die daar schrikbarend toeneemt' het kamperen als onzedelijk werd beschouwd.

Een camping heeft altijd bij het domein gehoord, al van in de jaren '20 sloegen kampeertoeristen er hun tenten vrij op in de nabijheid van de putten en brachten er hun weekends of vakantiedagen daar door.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – gelopen 1931

"Tent opslaan naast het strand: aangename plaats"

In 1925 werd de chaos de overheid te veel. De stad Mechelen eiste de vijvers op als drinkwaterreservoir. Het strand werd volledig afgesloten met prikkeldraad en gewapende wachters stuurden de baders en de kampeerders weg.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels – foto: C. Joosen, Mechelen – gelopen 1931

"De camping; niet veer van het strand"

De volgende jaren na 1925 lag de plage er dus grotendeels verlaten en verboden bij. Pas vanaf 1932 werd het terrein officieel heropend en beter gereguleerd.

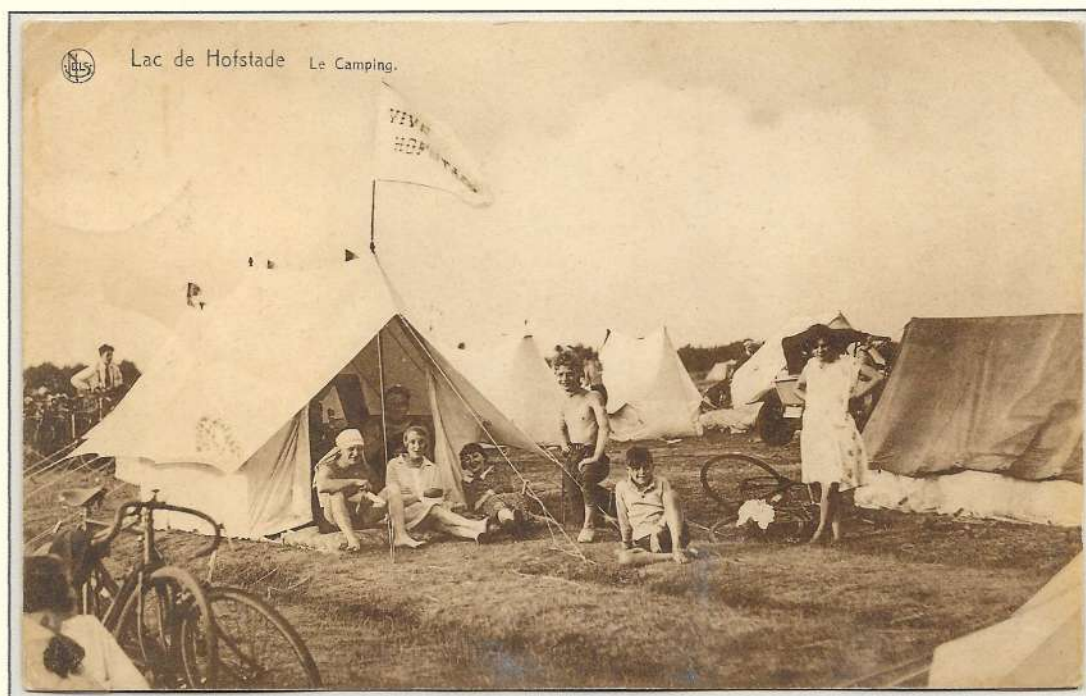
Het begin was zonder meer ongeregeld: kampeerdere sloegen overal waar het hen uitkwam hun tent op. In 1929 berichtte de nationale pers, meer bepaald de krant L'Indépendance Belge, over de excessen van kamperen. In die context viel het woord 'camping', maar er werd toch nog meer gesproken van een soort 'Camp de Rire'. Het was expliciet bedoeld om leuk te zijn.

Gesplitst – foto: Belge Lumière, Boitsfort – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1923

"Kamperen in familieverband"

Het werd zelfs vergeleken met zigeunerkampen en de nadelen ervan werden opgesomd: van brandgevaar door het kampvuur, over schade aan de natuur, tot de storende auto's waarmee de kampeerdere kwamen.

Adreslijnen, gesplitst – foto: C. Joosen, Mechelen – Uitg.: Nels, Brussel – gelopen 1930

"De camping"

Naast kamperen in gezinsverband, was het aan de meren van Hofstade zeker geen uitzondering dat scoutsgroepen hun tenten opsloegen.

tot 1938 was er geen verbod van hogerhand op wildkamperen in duinen of badplaatsen zoals in Hofstade. Het ongecontroleerde karakter en de druk van de hotelsector brachten hier verandering in.

Hofstade - Faden - Bains — Brusselse kamping - Campement des Bruxellois

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – gelopen 1930

"Brusselse kamping"

Sommigen zagen er brood in dat het wel eens een lucratieve onderneming zou kunnen zijn om terreinen open te stellen voor kampeers, in navolging van het Britse voorbeeld van Holding.

Hofstade Baden Kampeering kwartier — Hofstade Plage Quartier du Camping

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – gelopen ca 1930

"Het kampeer kwartier"

Vanaf de periode Gelders werd het kamperen op een meer gestructureerde manier aangepakt dichtbij de meren van Hofstade.

In het domein werden wandelpaden aangelegd. Langs de Trianondreef wandelde men verder tot Hofstade-Strand. Er waren duidelijk mogelijkheden voor diegene die wandelde en zich tot gezonde en onschuldige activiteiten beperkte.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – **gelopen 1930**

"De Trianondreef"

Aan de oostelijke oever van de grote vijver is nooit gegraven en een waar bosrijk deel onaangeroerd gebleven.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – **gelopen 1935**

"Wandeling der verliefden"

Een groot deel werd later ontoegankelijk gemaakt omwille van het in stand houden van broedgebieden.

Om vanuit Mechelen over de weg naar het Hofstade domein te rijden moest men door het centrum van de gemeente Hofstade rijden langs de Tervurensteeweg, die begint in Mechelen Coloma aan het kanaal Mechelen-Leuven, ook Hanswijckvaart genoemd.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – gelopen 1933

"Auto's stilstaand op de Withuisbrug op weg naar Hofstade-bad"

Een brug, toen Withuisbrug genaamd, verzorgde de oversteek aan het kanaal. De brug kreeg haar naam wellicht afgeleid van de afspanning 'Het Withuis' aan de Tervurensteenweg, ten zuiden van de vaart. Deze brug werd in 1969 afgebroken en vervangen. Ze ligt enkele tientallen meters dichter naar het station van Mechelen.

Gesplitst – Uitg.: Baeyens-Buelens, Mechelen – kaart ca 1922

"Zicht op Hanswijckvaart; vertrekpunt autobus naar Hofstade"

De weg die loopt vanaf de Hanswijckvaart naar Hofstade noemt al vanaf het kanaal de Tervurensteenweg. Er was ook een autobus verbinding met opstap vlakbij het station Mechelen en die je tot aan de ingang van Hofstade-Strand bracht.

De wijk Coloma of ook Tervuursesteenweg ontleent zijn naam aan de gelijknamige steenweg die aangelegd werd rond het midden van de negentiende eeuw. Eerder bevond zich op die plaats een Romeinse heirweg. In de zeventiende eeuw stond deze weg bekend als de winterbaan naar Brussel langs Hofstade, Elewijt en Perk.

MALINES. - Brasserie Ch. FEREMANS et la Chaussée de Tervueren

Adreslijnen, gesplitst – Edit.: d'Art, De Marchi A., Brussel – ca 1930

"Zicht op Tervurensteenweg; centraal in achtergrond Coloma kerk"

In 1898 werd de wijk Coloma een zelfstandige parochie. De naam Coloma werd gegeven uit dankbaarheid voor de grond die de Dames van Maria, als beheerders van het pensioonaat, schonken voor de bouw van de parochiekerk. De nieuwe kerk verving een voorlopige neogotische kerk uit 1896-1897. De inwijding van de nieuwe kerk vond plaats in 1927.

Mechelen Tervueren Steenweg naar Hofstade
Malines Chaussée de Tervueren vers Hofstade

Gesplitst – Uitg.: Vaganée -Tabacs & Cigares, Tervurensteenweg, Mechelen – kaart ca 1925

"Tervurensteenweg voorbij Coloma kerk richting Hofstade"

Aanvankelijk was het gebied vrij agrarisch. Vanaf het einde van de negentiende eeuw kwamen er arbeiderswoningen. In de jaren 1920 vond er een sterke bevolkingsaan groei plaats door de bouw van sociale woningen langs de Tervuursesteenweg. Deze woningen stonden in de volksmond bekend als 'De huizen van 't syndicaat'.

Aan de Mechelse 'Leuvense Vaart', achter het station van Mechelen, aan de withuisbrug konden de bezoekers de plezierboot of de 'Bucentoro' nemen. Onder het bewind van Keizerin Maria-Theresia werd besloten de Leuvense Vaart te graven en op 9 januari 1750 gaf de landvoogd Prins Karel van Lotharingen te Wilsele de eerste spadesteek. De inhuldiging had plaats op 23 juli 1753.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels – R.V.d.S., Rijmenam – kaart ca 1936

"Leuvense Vaart; ingehuldigd door Karel van Lorreinen in 1763 (jaartal is fout)
– rechts zicht op Hofstade - overkant kanaal"

Het kanaal grenst niet direct aan het domein. Wel was er een toegangshaven aan de Leuvense vaart gepland maar die kwam er uiteindelijk niet. Het water van het kanaal werd soms wel eens gebruikt om het peil van de 2 waterwinningsputten op niveau te houden.

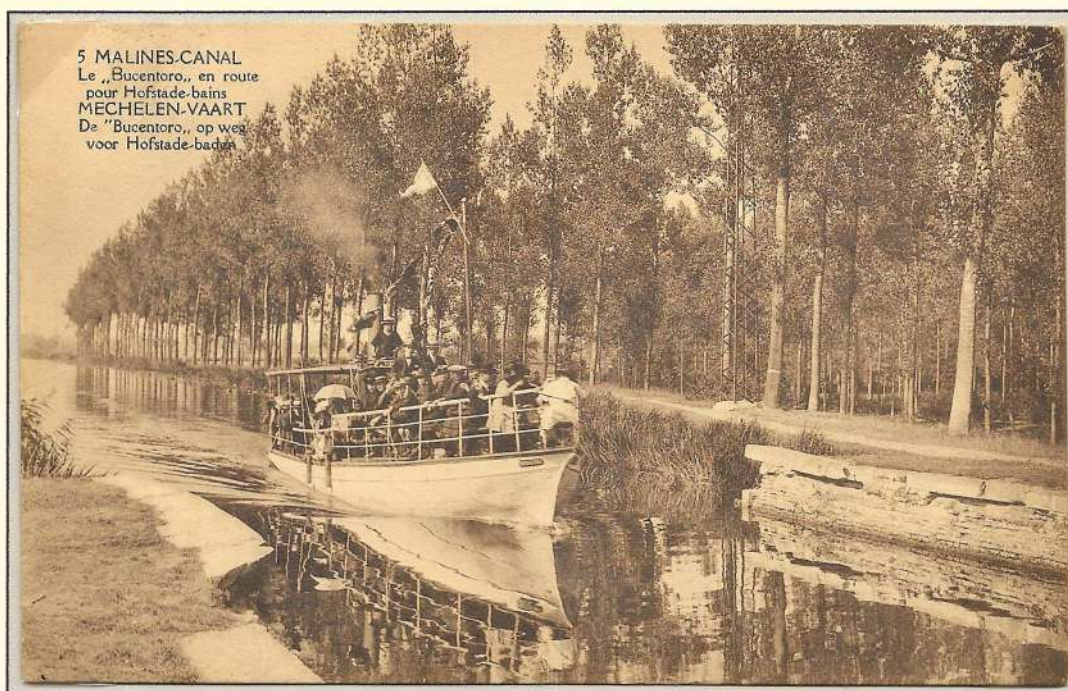
MALINES. - Canal et Bateau-touriste vers Hofstade-bains

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Art – A.de Marchi, Brussel – gelopen 1930

"Toeristenboot over kanaal Mechelen-Leuven; rechtse kant jaagpad op Hofstade"

In die periode werd een belangrijk vraagstuk van de verkeersmogelijkheden en verbindingen zeer goed bestudeerd en ook daadwerkelijk aangepakt. En iedereen pikte zijn graantje mee.

De plezierboot voer richting Boortmeerbeek tot aan de aanlegplaats Hever/Hofstade Pont. Van daaruit kon men langs de Trianondreef wandelen tot Hofstade-Strand. De boot voer langs een versmalling op het kanaal ter hoogte van de "Duikelaar" waar de Barebeek onder de vaart stroomt richting Dijle op grondgebied Muizen.

Adreslijnen, gesplitst – foto: Belge Lumière, Boitsfort – gelopen 1936

"Toeristenboot ter hoogte versmalling waar de 'Duikelaar' zich bevindt"

Dit waterbouwkundig kunstwerk werd in 1762 gebouwd en bestaat uit vier gemetselde kokers van 1,20 meter doormeter. De kokers zijn 18 meter lang en liggen ongeveer 8 meter onder het niveau van het jaagpad. De duikelaar gaf een idyllisch zicht op de vaartdijk. Het jaagpad is een lust voor de fietsers en wandelaars.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Lumière, bosvoorde - Brussel – gelopen 1927

"De 'Bucentoro' op weg naar Hofstade-Bad op kanaal Mechelen-Leuven "

'Met de Bucentoro naar Hever Pont' is een oude lokale uitdrukking uit de regio. De Bucentoro was oorspronkelijk de naam van een lokaal café langs het Kanaal aan het Hever-Pont.

Bij de graafwerken voor het kanaal Mechelen-Leuven in 1750 werd de weg van Elewijt en Hofstade naar Hever doorgeknipt en werd een overzetboot ingezet zodat men toch nog met paard en kar de kortste weg naar Hever of naar Hofstade en Elewijt kon behouden.

Gesplitst, geen adreslijnen – Edit.: Schoeters – gelopen 1915

"Het pont in Hever / Hofstade"

Het pont is een viergemeentenpunt. Je heb er de grens Hever - Muizen - Schiplaken - Hofstade. Het kanaal en de Trianondreef vormden de grens tussen deze gemeenten.

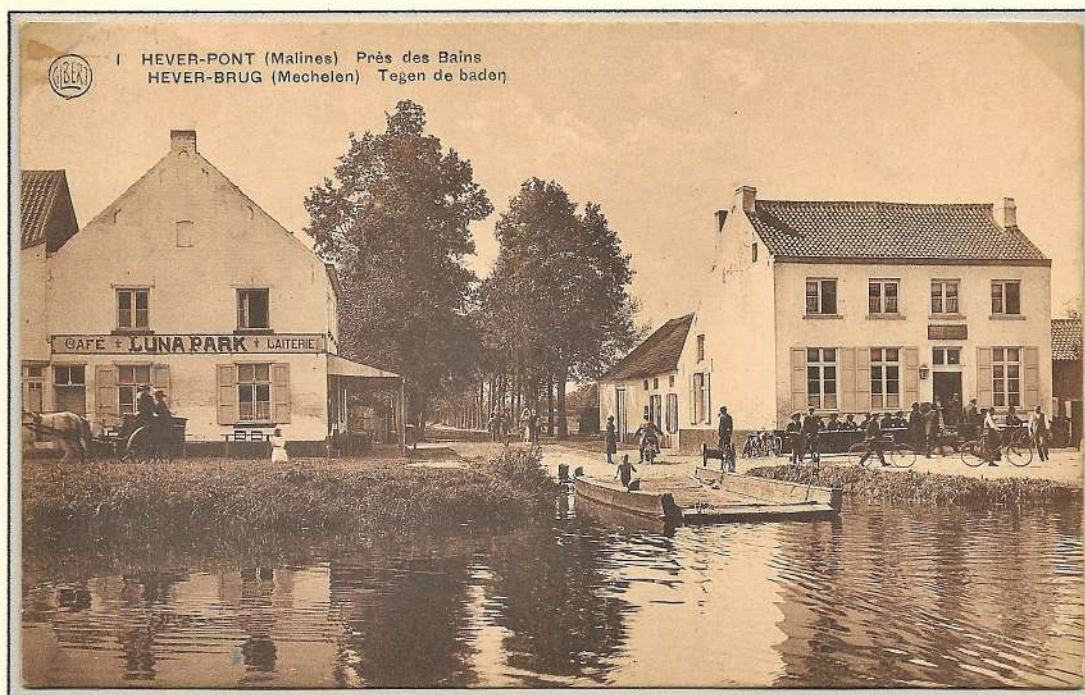

Gesplitst, adreslijnen – Edit.: Rackmans, Mechelen – gelopen 1926

"Het ponthuis gehouden door E.Schoeters"

De overzet kon zowat 25 personen overzetten plus een hondenkar. Het werd aangetrokken door een ketting die werd neergelaten bij de doortocht van een schip. Voor de mensen van Schiplaken en Hever was de overtocht gratis. Vreemden betaalden 5 centiem. Na 22uur moest iedereen dit betalen.

Het kruispunt aan het pont met het kanaal had zijn aantrok door het Café en vertierplaats Luna Park in Hever / Hofstade Pont. Waar de plezierboot de verbinding vanuit de Maneblussersstad verzekerde. In de zomer was de omgeving eveneens een trekpleister voor zondagstoeristen, die er gezellig een fris glas dronken of in het kanaal doken.

Adreslijnen, gesplitst – foto: Belge Lumière, Boitsfort – Uitg.: Albert – gelopen 1922

"Het pont in Hever / Hofstade - links café 'Luna Park' "

Vandaag ligt hier een ophaalbrug en alleen het café "Café Lunapark"; die nu de naam "Oud België" draagt, herinnert nog aan de toeristische drukte die er hier tot in de jaren zestig op zonnige weekeinden en vakantiedagen heerste.

Gesplitst – Edit.: Baeyens-Buelens, Mechelen - Uitg.: Alphonse, Antwerpen – kaart ca 1926

"De plezierboot 'Bucentoro' in Hever Luna Park /Hofstade pont "

Het bootje stoomde in de jaren dertig vele malen het traject Mechelen - Hever /Hofstade Pont. Tijdens het seizoen bracht de boot van 's morgens tot laat in de namiddag toeristen aan; velen reden met de trein terug naar Antwerpen of Brussel.

De plezierboten zette de bezoekers voor Hofstade-Strand af aan het pont. Het café 'Estaminet' lag op Hofstade aan het begin van de Molenheidebaan. Het café werd in de jaren 60 afgebroken bij de aanleg van de 'schiplaken brug' over het kanaal aldaar en de verbreding van de Trianondreef.

Adreslijnen, gesplitst – foto: J. Van Grinderbeek, Leuven – kaart ca 1925

"Café Estaminet bij Jan - Hofstade Ponton"

De Trianondreef verloor haar private karakter en werd de belangrijkste wandel- en toegangsweg voor honderden arbeidersgezinnen die per trein en boot of fiets naar Hofstade Plage kwamen

Adreslijnen, gesplitst – foto: Belge Lumière, Boitsfort – gelopen 1923

"Pontdreef in Hever - café 'In de Wandeling' / links van de weg is Hofstade"

Te voet konden bezoekers verder langs de trianondreef/Molenheidebaan of oprijlaan of Pontstraat en verder wandelden naar het recreatiedomein van Hofstade-Baden. Uiteraard was er op bijna elke hoek wel een café te vinden.

Door Hofstade-Baden kon iedereen zijn graantje meepikken. De hele exploitatie was een privé-initiatief op staatsgronden, met een vergunning van vier jaar en een jaarlijkse contributie aan de Staat van 100.000 Bfr (2.500 €). De inkomprijs was er 1 frank per persoon en 3 frank voor een auto.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – gelopen 1933

"Fietsenpark - Rijwielen park"

Hofstade kon in die tijd zwart zien van het volk. Op topdagen konden er tot 35.000 betalende bezoekers worden geteld, waarvan er 17.000 met het openbaar vervoer kwamen, 10.000 met de fiets, 5.000 met de auto en 3.000 met de moto.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert – kaart ca 1935

"Autoparking - links parkingwachter"

Bedenk wel dat het domein in die tijd slechts 11 hectaren groot was - waarvan 2 hectaren water, tegenover nu 160 hectaren - waarvan 80 hectaren water.

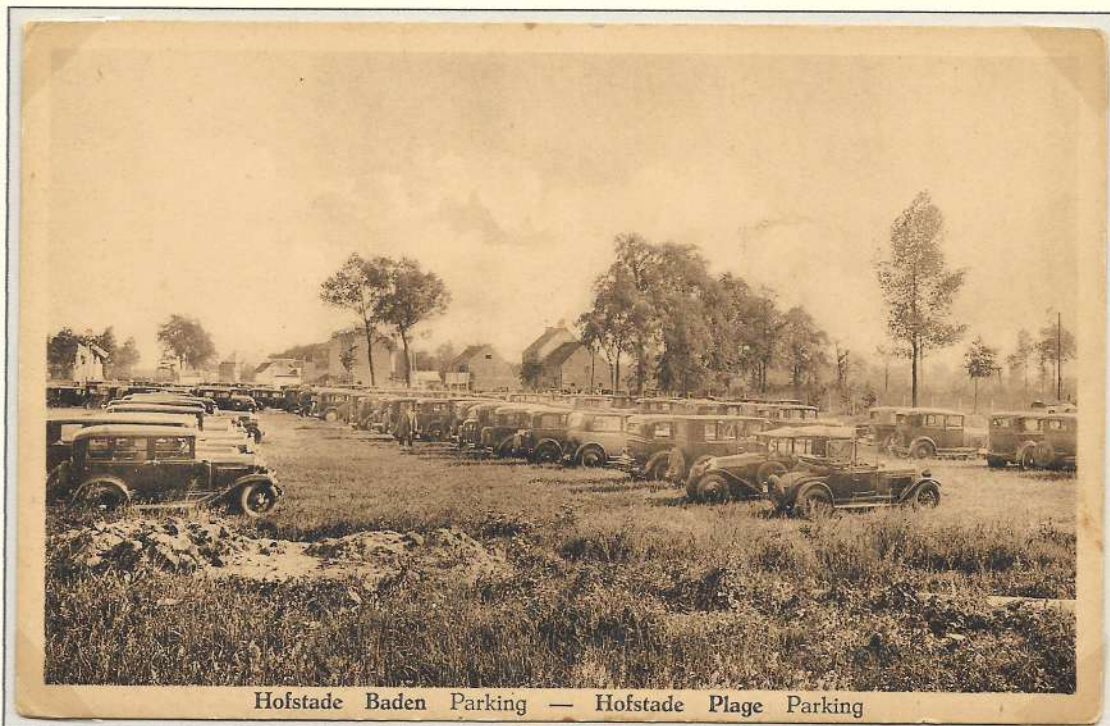
Het kon er soms zo erg druk zijn dat men in de nabijheid van het domein moest parkeren, of misschien de parkingkostprijs te proberen ontlopen. Nochtans was er toen al voor diegenen die reeds een wagen bezaten toch wat parkeermogelijkheden voorzien. Van geluidsoverlast en overlast brommers en auto's was weinig sprake.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: onbekend – kaart ca 1935

"Auto's geparkeerd op de Tervurensteenweg – Steenweg van Hofstade naar Mechelen"

De rijen zomerlinden – (*Tilia platyphyllos*) – die de parkings en bosplantsoenen langs de Trianondreef en de Tervurensteenweg afbakende en scheidt van de rest van het domein,.

Hofstade Baden Parking — Hofstade Plage Parking

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – kaart ca 1935

"Parking plaats"

Later werd aan de ingang meer parking voorzien en ook eentje op de Trianondreef ingang.

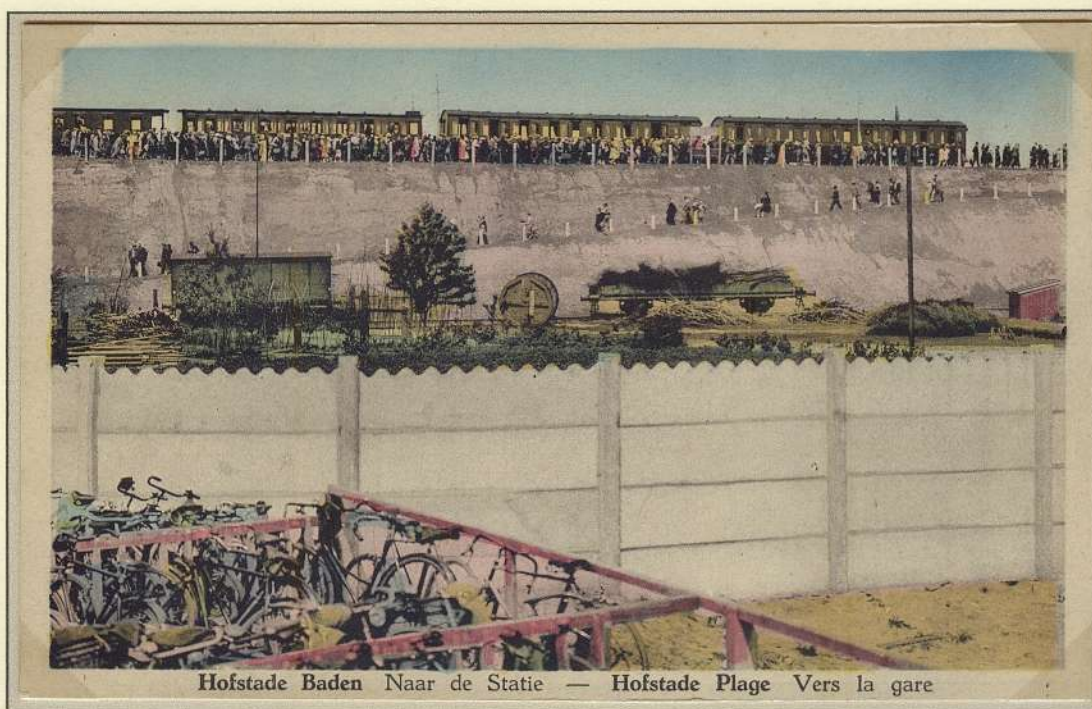
Vooraf ten behoeve van de Brusselaars werd in de zomer van 1932 een eigen stationnetje geopend te Hofstade op de lijn Schaarbeek-Vilvoorde-Muizen-Mechelen. Het perron was (is) bovenop de berm die men kon bereiken langs een hellend pad dat begon juist naast de bakstenen viaduct.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – gelopen 1935

"Treinstation met spijshuis"

De toeristentreinen die stopten aan het speciaal opgerichte houten station met een spijshuis in Hofstade. Tijdens het hoogseizoen en de weekends werden speciale treinen ingelegd die tot een half uur na middernacht om de late bezoekers terug naar huis voerden.

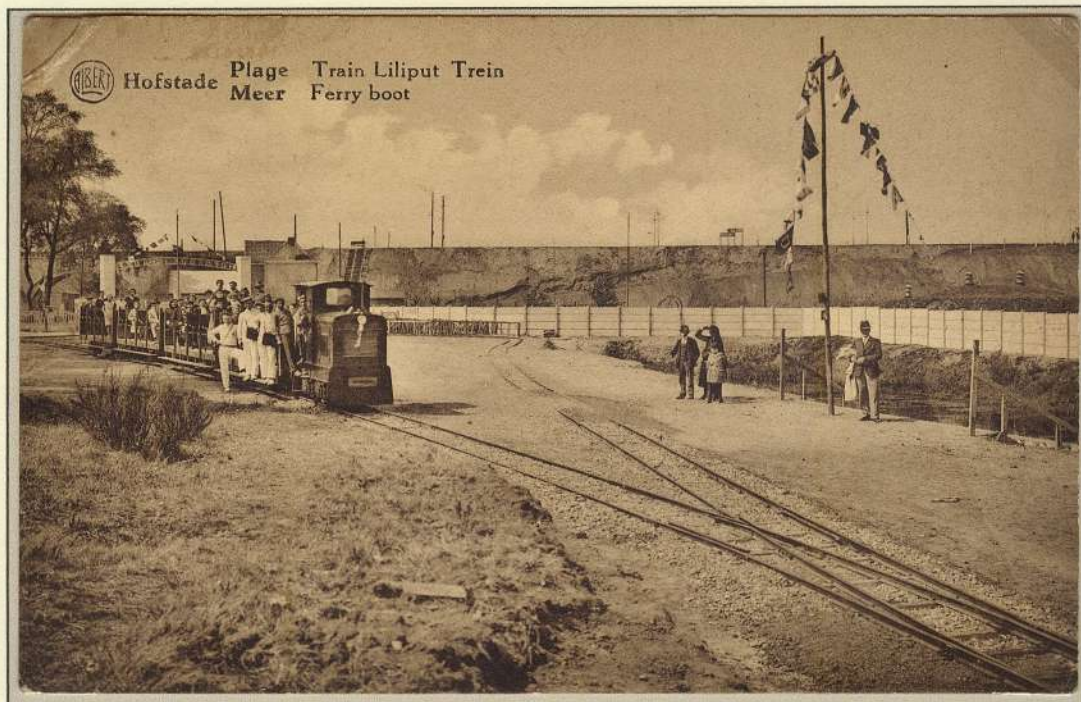
Hofstade Baden Naar de Statie — Hofstade Plage Vers la gare

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – kaart ca 1935

"Trein in het station van Hofstade"

Voorheen diende de bezoeker die per trein kwam 3 km vanuit het station van Weerde te voet lopen.

Aan het toeristenstation kon men overstappen op 'de lilliputtrein', het smalspoortreintje, dat een traject van vier kilometer aflegde, inclusief de donkere tunnel voor de koppeltjes.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – gelopen 1935

"Lilliputtreintje met in de achtergrond het station van Hofstade"

Het geheel, 11 hectare afgezoomd door een spoorweg met een steeds boordevol 'lilliputtreintje', lokte uitgelaten menigten.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – gelopen 1933

"Afgeladen vol lilliputtreintje"

Was het treintje vol zet, dan kon men...

Aan het toeristenstation kon men ook overstappen op 'het stoomschipje'. Deze pendelboten voer de ringgracht af tot aan de recreaties.

Hofstade Baden Aanlegplaats naar de statie — Hofstade Plage Embarcadere vers la gare

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – kaart ca 1933

"Aanlegplaats aan het station van Hofstade"

Omdat het water niet mocht worden bezoedeld door occasionele baders werden de twee grote meren afgesloten met een 10 meter brede ringgracht. Het domein werd met prikkeldraad afgespannen en gewapende wachters met waakhonden werden ingeschakeld.

Hofstade Baden Op 't stoomschipje — Hofstade Plage En bateau-mouche

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel – kaart ca 1933

"Stoomschipje op de ringgracht; links de afspanning met prikkeldraad "

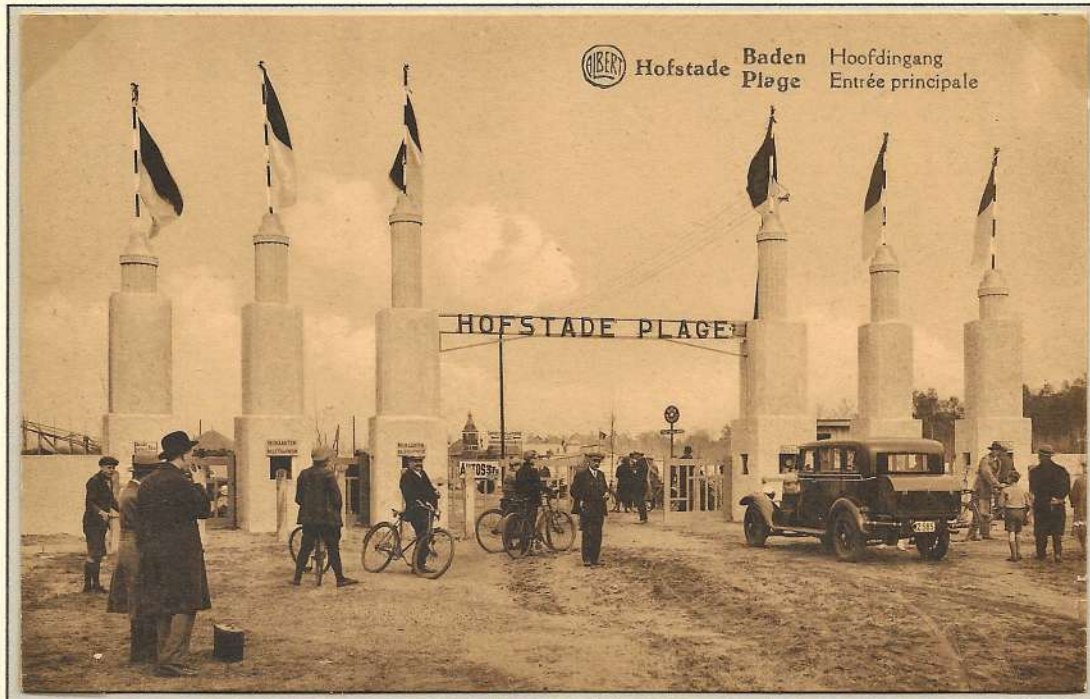
Voor de recreanten bleef er enkel de ringgracht en een kleine waterput van 2 hectaren over verderop gelegen.

3. Exploitatie van het domein zonder de grote meren

3.1 zonder de grote meren

nieuwe periode

Na talrijke vergaderingen en het consulteren van de verschillende partijen bakende de commissie in 1932 een terrein af van 11 hectaren en stond hierop de bouw en de exploitatie van een recreatiepark toe. Het terrein lag buiten de ringgracht en bevatte de kleine waterplas van 2 hectaren. De grote meren bleven voor het publiek afgesloten.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert, Phototypie, Brussel – kaart ca. 1933

"Hoofdingang, zes hoge zuilen met kiosken voor ticketverkoop"

De tweede versie van 'Hofstade-Plage' volgens het concept van de aannemers Gelders & De Gendt, een mini-ontspanningsoord, werd gebouwd en bevatte voor elk wat wils.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: onder den Toren, Mechelen – kaart ca. 1936

"Hoofdingang, zes hoge zuilen en ingang fietsenstalling aan 0,5fr per fiets"

De hoofdingang bevond zich aan de Tervuursesteenweg, de huidige ingang C. Zes hoge zuilen met kiosk voor tickets.

De steile wanden van de oorspronkelijke put buiten de ringgracht van 2 hectaren werden uitgegraven tot een zacht glooiende helling waarop een strand, bedekt met rijnzand werd aangelegd.

Gesplitst, adreslijnen – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1935

"Zicht op het meer"

De gevaarlijke diepte van 15 meter werd over het grootste oppervlak met aangevoerd zand herleid tot 1,5 meter. Zo kon er volop genoten worden zonder zich zorgen te moeten maken van diepe gedeelten met gevaarlijke situaties.

Gesplitst, adreslijnen, gekleurd – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1936

"Zicht op het meer"

Hofstade-Baden was een privé-onderneming op staatsgronden, met een exploitatievergunning van vier jaar en een jaarlijkse contributie aan de Staat van 100.000 fr.

Op 21 juli 1933 werd 'Hofstade-Baden' door koning Albert I en prins Leopold officieel geopend in aanwezigheid van 130.000 toeschouwers. Het meer en al zijn attracties heeft steeds veel volk gelokt.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: geen vermelding – gelopen 1934

Tekst verzender "... wij zijn aan de zee van de armen, en veel volk hier, ..."

Ondanks het grote succes en het aantrekken van heel veel volk als het zeer warm werd, weigerde de Belgische staat de concessie van de firma Gelders in 1937 te verlengen en werd de uitbating stopgezet. Nieuwe plannen werden uitgetekend.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"Veel volk langs het strand"

In deze relatieve korte periode (1932-1937) was er weinig tijd voor enige aanleg en aankleding van het domein. Er was totaal geen beplantingsplan en zag het er allemaal nogal pover en leeg uit.

De 'plage' was slechts een 400 m lange en 40 m brede plas aan de zuidrand. Afgescheiden van de massale wateronttrekking door Mechelen. De inwoners van Hofstade en Hever-Schiplaken, die hun waterputten zagen droogvallen en hun velden uitdrogen waren allerminst hiervoor te vinden.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: onbekend – foto: 'onder de toren' – kaart ca 1935

"boordevol zwemmende en zonnebadende badgasten"

Een 'gekkenboel' werd het genoemd maar eentje met een overrompelend succes. Op topdagen werd Hofstade-Baden overspoeld door meer dan 100.000 betalende bezoekers.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: photo industrie "Esclamator" – gelopen 1933

"Zicht op het meer in diepte, en zwimmers in het meer"

Foto's uit die jaren tonen uitgelaten menigten tussen eettentjes, kroegen en dancings, dobberende bootjes en het meer boordevol zwemmende en zonnebadende badgasten.

"Hofstade is een oord van plezier. De mensen zoeken nu eenmaal niets anders dan leute. Zulks verklaart ook zijn succes", aldus de mismoedige redacteur van het 'Bulletin van de Vereniging voor Natuur en Stedenschoon'.

Hofstade Baden Zonnebad — Hofstade Plage Le Bain de soleil
Gesplitst, adreslijnen — Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel — kaart ca 1935
"Zonnebad"

Aanhoudende klachten over onbetamelijk gedrag van de badgasten — bijvoorbeeld "zwaarlijvige vrouwen in badkostuum schijnbaar beïnvloed door den drank" die aanstoot gaven door "onbetamelijke houdingen, kreten en gebaren, onder het toegeefflijke oog der aanwezige politie".

Adreslijnen, gesplitst — Uitg.: geen vermelding — gelopen 1936
Zwemmers, zonnebaders en bezoekers

Vrije recreatie, blootgereide badkleding en de vermenging van publiek in openlucht botsten met de strenge fatsoensnormen van de vroege jaren 1930. Deze openbare spanningen leidde tot stopzetting of herbekijken van de exploitatie.

3.2 Rondom de zwemplas

De belangrijkste recreatie was waterpret hebben. Belangrijk was de hygiëne. Er werden dan ook de nodige voorzieningen geïnstalleerd.

Rond de waterkom werden de nodige kleedkamers, toiletten en douches gebouwd.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"Toiletten inrichting"

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen ca. 1935

"Het stortbad in het meer"

De overzetboot zorgde voor de verbinding tussen beide oevers. Het strand was aan beide zijden van het water en de gebouwen die er werden neergezet stonden erg verspreid en rondom het meer.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"De overzet op wea naar de andere kant"

De overzet was halverwege het meer en zorgde ervoor dat de bezoekers niet te voet door het mulle zand moesten lopen om de overkant een bezoek te kunnen brengen.

Hofstade Baden De overzetter en reddingspost

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"de overzetter en reddingspost"

De gebouwen waren zeer basic en in enkele weken opgebouwd. Uiteraard waren er wel de nodige voorzieningen geïnstalleerd zoals toiletten en een reddingspost voor eventuele drenkelingen of andere zorgen.

Natuurlijk waren ook de waterkom en het strand welkome trekpleisters voor het volk dat eindelijk in de weekends een ontspanningsplaats vond in Hofstade-Bad.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: photo industrie "Esclamator" – gelopen 1933
 "Overzetter met bezoekers "

Op topdagen konden er tot 35.000 betalende bezoekers worden geteld, waarvan er 17.000 met het openbaar vervoer kwamen, 10.000 met de fiets, 5.000 met de auto en 3.000 met de moto.

Hofstade Baden Zicht op het meer — Hofstade Plage Vue sur le lac
 Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1937
 "Het strand met de overzetter"

Bedenk wel dat het domein in die tijd slechts 11 hectaren groot was - waarvan 2 hectaren water, tegenover nu 160 hectaren - waarvan 80 hectaren water.

Het werd namelijk duidelijk dat Hofstade het minder kapitaalcrachtige publiek aantrok: het gewone volk dat, mede door de crisis van de jaren dertig, niet in staat was om naar de duurdere Belgische kust te trekken.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"den overzetter op weg naar de overkant "

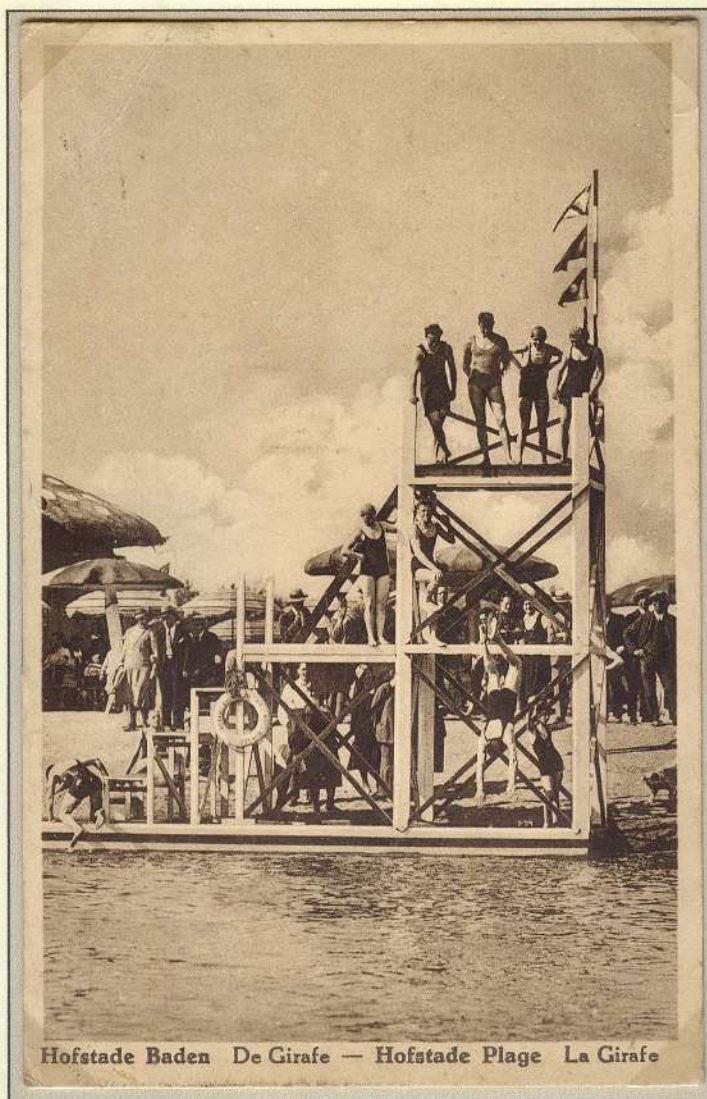
Voor de hogere standen was Hofstade-Baden duidelijk te min. Maar de gewone bezoeker deed wel zijn beste pak en kleed aan om zich in Hofstade - Strand rond te bewegen.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"De (verkleed)kabiënen en Solarium "

Hofstade Plage profileerde zich als volksbadplaats die niet ver verwijderd ligt van Brussel en Mechelen en zag zijn gelijke in de 'Wansee' bij Berlijn en de 'Gänsehaufel' bij Wenen .

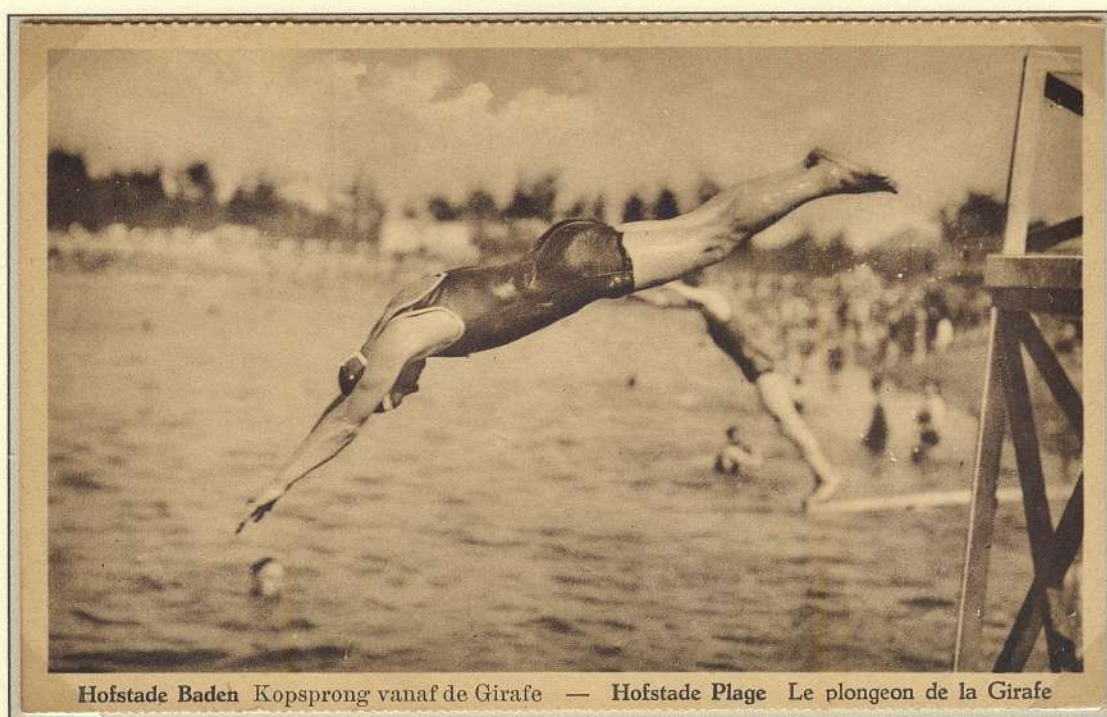
Installaties zoals 'De giraffe' zorgden voor de waterpret.

De 'giraf' was een constructie in beton en met smeedijzeren trappen, geflankeerd met lagere springniveaus. Het deels in het water om voor de nodige diepte te zorgen.

Dit spektakel maakte onderdeel van de zwemsport die toen een stijlfeest opmars kende.

Adreslijnen, gesplitst — Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel — kaart ca 1933

"De Giraffe"

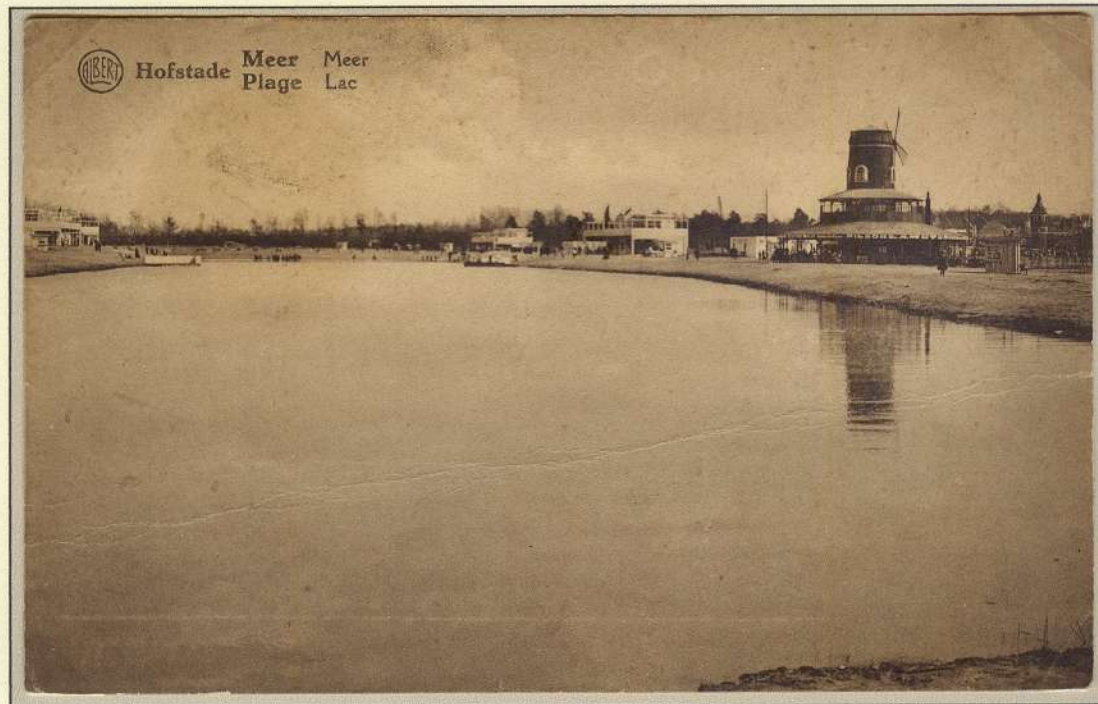

Adreslijnen, gesplitst — Uitg.: Phototypie, Albert Dohmen, Brussel — gelopen ca 1930

"Kopsprong vanaf de Giraffe, in achtergrond een springplank"

Voor de durvers kon er van verschillende hoogten gedoken worden tot 4m hoog. De kopsprong was er geen onbekende.

Langs de waterplas waar de bevolking veilig en gezond kon zwemmen werden meerdere gebouwen opgetrokken door de Vilvoordse aannemersfirma 'Gelders Gebroeders & De Gendt'.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen ca. 1935

"panoramisch zicht op de zwemplas met rechts de windmolen"

Rond de molen, een op de Parijse 'Moulin de la Galette' geïnspireerde windmolen, was een terras in twee verdiepingen gebouwd waar de typische bieren van de Mechelse brouwerij Lamot werden geserveerd.

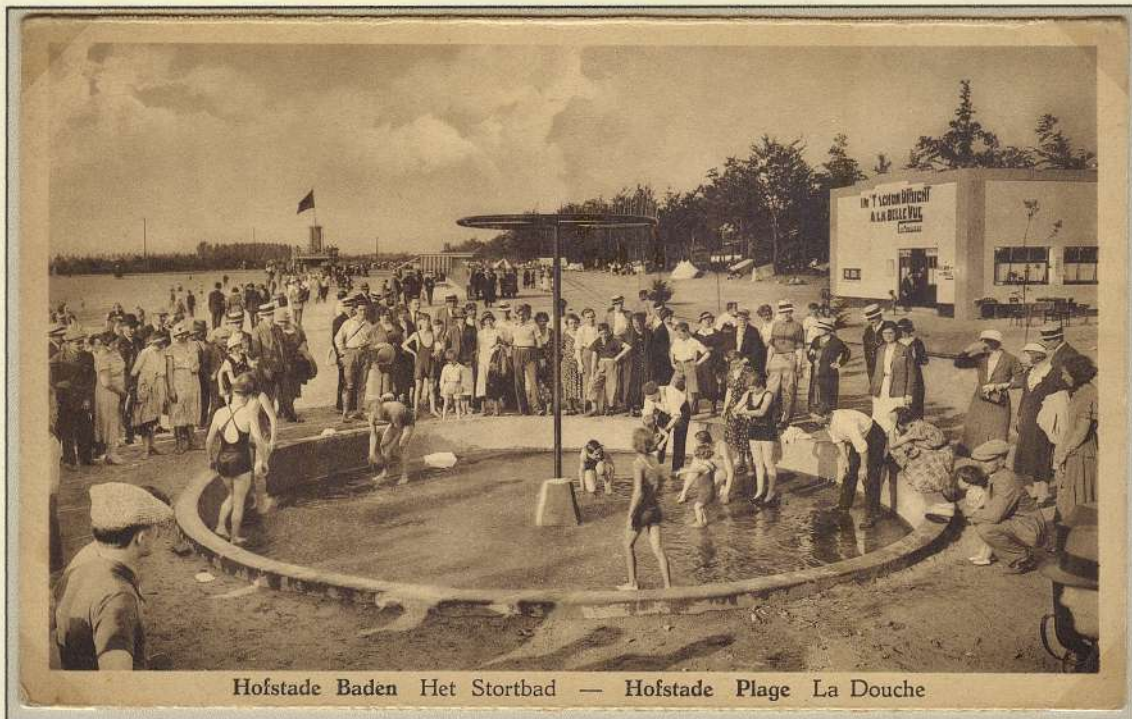

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca. 1935

"Molen van de vrolijkheid"

Van op de bovenste loge had men een comfortabel uitzicht op het drukke gedoe langs het strand.

De plannen van de gebouwen voor cafés en restaurants werden helemaal niet aanvaard in de toenmalige architectenkringen.

Hofstade Baden Het Stortbad — Hofstade Plage La Douche

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"Het stortbad voor gebouw «In't schoon uitzicht» "

De modernisten - architecten die in het spoor van het socialisme en het communisme nieuwe architectuur bedreven in functie van het volk - vonden dat het ontwerp noch zuiver, noch rationeel van opbouw was en zeker niet hygiënisch. Zij spraken al gauw van 'La grande pitié d'Hofstade'.

Hofstade Plage Bad

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"Café Cosmopolite "

De firma Gelders zette 300 werklieden in om in een mum van tijd het domein in te richten. Rekening houdend met de bouwmiddelen van die tijd en het uiteindelijke resultaat mag dit, ondanks alle kritiek, een huzarenstukje worden genoemd.

De waterkom met zijn strand was een welkome trekpleister voor het volk dat eindelijk in de weekends een ontspanningsplaats vond in Hofstade-Baden.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: P.V. Jacobs, Brussel – kaart ca 1933

"Het strand met op achtergrond café-restaurant Lido "

Het is de periode dat men 8 tot 15 dagen betaald verlof heeft afhankelijk van het lidmaatschap van de ene of de andere groep. Werknemersgroepen bevorderen vakanties voor alle werknemers. Door het sociaal toerisme dat vorm begint te krijgen, haalt Hofstade-strand er baat bij.

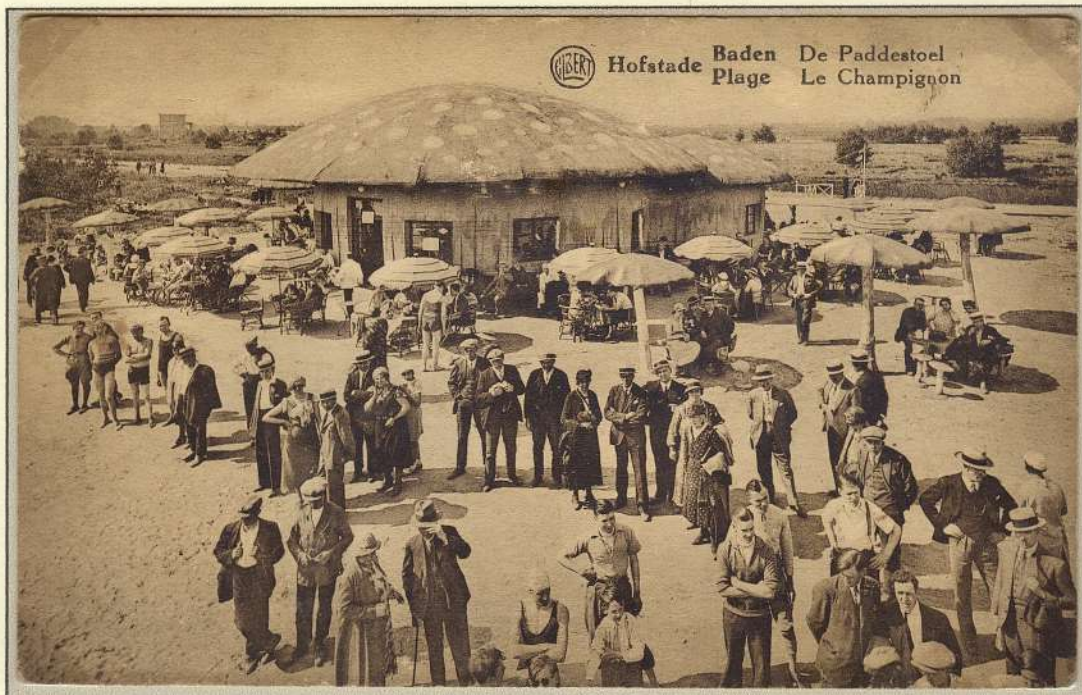

Adreslijnen, publiciteit – Uitg.: A. Montmorency, Brussel – kaart ca 1933

"Café - Restaurant Lido "

Zowat alles was er afgestemd op het vermaak van de bezoekers daarvoor werden vele drankgelegenheden en restaurants opgetrokken.

Op het domein en ook in de nabije omgeving rezen de cafés en restaurants als paddenstoelen uit de grond letterlijk en figuurlijk. Ondanks het succes van deze "plage des pauvres" consumeerden de vele bezoekers goed.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1933
"Café De Paddestoel"

Een van de opmerkelijkste cafés was 'de paddestoel' in de heuse vorm van een paddenstoel, ook zijn bijgebouwen en parasols waren in de vorm van een paddenstoel.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: onbekend – foto: 'onder de toren' – gelopen 1934
"Café - De Paddestoel"

De paddenstoel had een rood dak met witte stippen, zoals de giftige maar decoratieve vliegenzwam.

Het gebouw was totaal anders door zijn vorm, een paddenstoel, terwijl de andere gebouwen nogal rechthoekig van vorm en simpel waren. Soms werd ook de naam "De Kampernoelie" gebruikt.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"Zicht naar het café «de Kampernoelie»"

De naam 'de paddestoel' is een algemene benaming, in het Frans 'le champignon'. Op sommige postkaarten en documenten staat de naam "De Kampernoelie" wat eigenlijk verwijst naar de eetbare paddestoel. De vliegenschwam is dat voor alle duidelijkheid niet.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"Café - «de Kampernoelie»"

De eigenaar van de drankgelegenheden, Charles Aerts, kwam waarschijnlijk uit Antwerpen omdat hij ook daar een café "Quatre Nations" uitbatte en er 'verzorgde dranken' en 'koud buffet' serveerde.

Op het terrein buiten de ringgracht bouwde de firma Gelders Gebroeders & De Gendt een mini-ontspanningsoord, genre 'Oud België' naar het model van de Wereldexpo in Antwerpen anno 1930.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1934

"De bovengevels van de Markt – uiterst links het 'Côte d'Or' gebouw"

Het centrum van het park werd gevormd door 'de Merkt', soms ook 'Oud België' of 'Ancienne Belgique' genaamd omdat het tijdens de Wereldexpo in Antwerpen ook zo noemde en razend populair was. Later stond dit ook model voor het 'oud België' op wereldtentoonstelling 1958 op de Heizel te Brussel.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: onbekend – foto: 'onder de toren' – gelopen 1933

"De toren naast met links het 'Côte d'Or' gebouw"

Het liliput treintje en de het stoomschipje bediende dit centrum van het domein, op wandel afstand van de ingang aan de Tervuursesteenweg en het meer.

Deze attractie en samen met de andere lokte in de architectuurvakpers sarcastische commentaren uit. Een redacteur van het 'Bulletin van de Vere(n)iging voor Natuur- en Stedenschoon' vatte het als volgt samen:

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1933

"Ingang der Merkt - Ingang van de marktplaats "

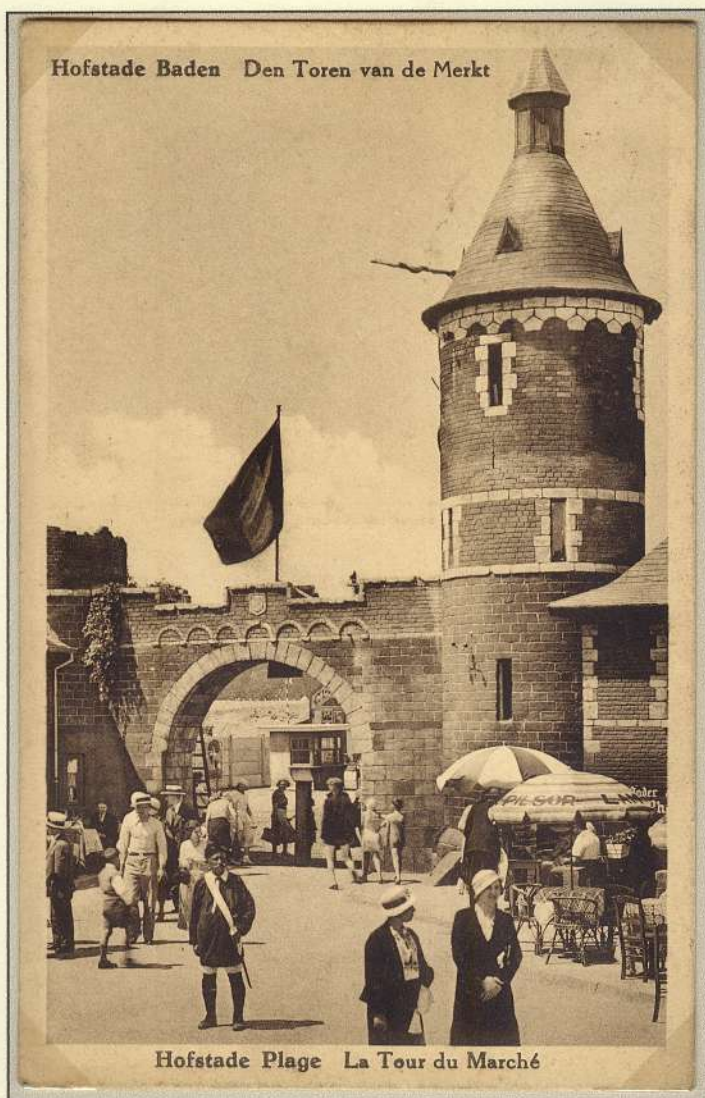
"Het geheel (voor zover men van een geheel kan gewagen) is een rommelzooi van exposition-universellestijl, foorkramersesthetiek en Oud-België-plagiaat. [...] Besluit: ons land telt een gekkenboel meer". Die 'gekkenboel' kende nochtans een overrompelend succes.

Adreslijnen, publiciteit – Uitg.: A. Montmorency, Brussel – kaart ca 1933

"Café - Dancing «In de Zerézo»"

Postkaarten uit die jaren tonen uitgelaten menigten tussen eettentjes, kroegen en dancings. Hofstade is een oord van plezier. "De mens(ch)en zoeken nu eenmaal niets anders dan 'leute'. Zulks verklaart ook zijn succes", aldus de mismoedige commentator van 'Natuur- en Stedenschoon'.

Het geheel was iets kleiner dan het 'Oud België' van de Antwerpse wereldtentoonstelling, maar het waren eveneens reconstructies van gebouwen uit het verleden.

Nostalgie inderdaad, maar wat is daar nu mis mee? Buiten kijkplezier was er ook altijd leute en vertier.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen ca 1935
"De Toren van de Merkt"

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1933
"Ingang der Merkt - Ingang van de marktplaats "

De marktplaats was samengesteld uit afdragers van de Antwerpse wereldtentoonstelling van 1930; een met trapgeveltjes omringd stadspleintje de 'merkt' en met in het midden een muziekkiosk.

Hofstade - Plage

Hofstade - Baden

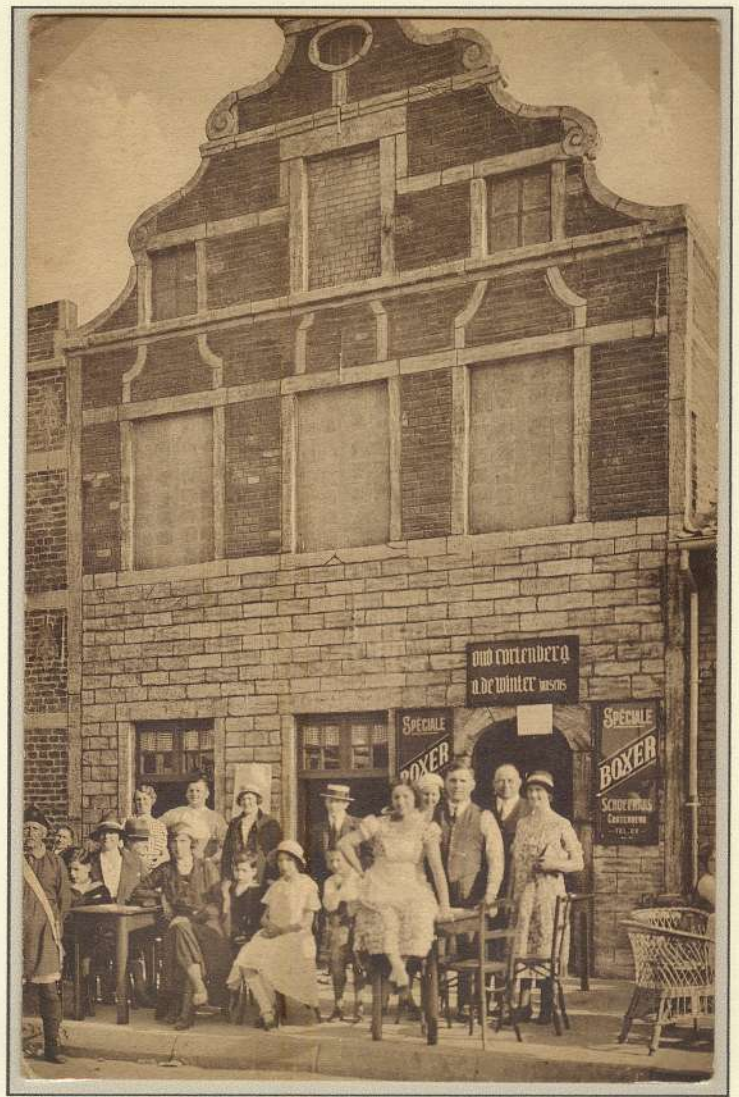
Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: onbekend – foto: 'onder de toren' – gelopen 1934
 "De markt met links de muziekkiosk – centraal de 2 onderstaande cafés"

De markt was één cafés en restaurants naast het andere en waar elke grote bierbrouwer zijn bier kon verkopen.

Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1934

"Café «In den Uil»"

Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1934

"Café «Oud Cortenberg»"

In het midden van het plein stond een muziekkiosk waarop tijdens topdagen doorlopend muziekconcerten werden gegeven.

Hofstade Baden Merkt met Kiosk — Hofstade Plage Grand'Place avec kiosque

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd — Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel — kaart ca 1933

"De Oude Markt met centraal de muziekkiosk en de terrasjes"

De opening voor het volk werd al enkele maanden eerder gevierd met stoeten, muziekkuitvoeringen in de muziekkiosk, volksbals en vuurwerk. Er verzamelde regelmatig een mensenmassa op het marktplaats van Oud België.

Hofstade Baden Merkt — Hofstade Plage Le Vieux Marché

Adreslijnen, gesplitst — Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel — gelopen 1933

"De Oude Markt met centraal de muziekkiosk en heel veel volk »"

Voor de opening van Oud-België werd zelfs een ritmisch 'Volkslied Hofstade-Plage' geschreven door Jef Orban, in het Nederlands en in het Frans, en op marsmuziek gezet door Jacques Polfliet. Het bezong over het kanaal, het lunapark en de grote waterplassen; 'De lucht die geeft u kracht/'t Geluk waar men naar smacht', vertelde het laatste strofe. En verder: 't is Paradijs waar alles lacht/'t is feest bij Dag, 't is feest bij nacht'.

In de jaren 1930 beleefde het concept van de muziekkiosk een cruciale overgangsfase: de traditionele, 19de-eeuwse gietijzeren 'orkesttent' veranderde van een symbool voor elitecultuur naar een sobere, modernistische ontmoetingsplaats voor de hele lokale gemeenschap.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"De Grote Markt met centraal de muziekkiosk"

Waar de kiosk in de belle époque diende om te flaneren, werd het in de crisisjaren van 1930 een functioneel platform voor vaderlandsliefde, lokale harmonieën en laagdrempelige volksontspanning.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1936

"De Oude Markt met centraal de muziekkiosk en veel volk »"

Rond 1930 werden in België veel kiosken opgericht ter ere van het 100-jarige bestaan van het land. De focus verschoof van elitaire militaire kapellen naar de eigen dorpsfanfare of de Koninklijke Harmonieën.

De meeste huizen hadden enkel een benedenverdieping en waarvan de gevels werden opgetrokken in een oudmodische, stedelijke stijl in hout, karton en steen.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1933

"De Grote Markt met terrasjes richting de centraal geplaatste muziekkiosk"

Het 'Ancienne Belgique' (Oud België) was samengesteld uit afdragers van de Antwerpse wereldtentoonstelling van 1930: een met trapgeveltjes omringd stadspleintje – de 'merkt' – met een muziekkiosk

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"De Grote Markt met rechts 'Het Toreken' "

Zoals bijvoorbeeld 'Het Toreken', dat ook 'Boerentoren' werd genoemd, was een kopie van het 15^e-eeuwse gildehuis van de huidevetters of leerlooiers te vinden op de Vrijdagsmarkt te Gent. Het deed ook al dienst tijdens de Expo in 1930 te Antwerpen.

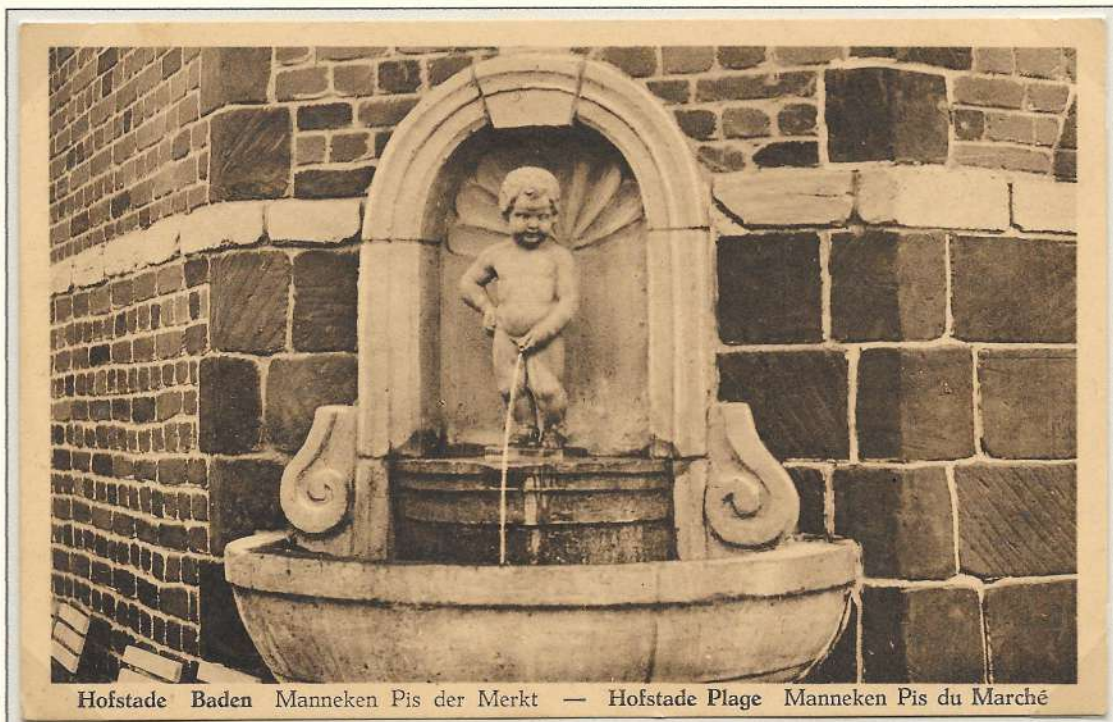
Om trouwens het volkse karakter van de ganse onderneming te benadrukken was er een zogezegde burgemeester aangesteld. Hij moest de speciale gebeurtenissen waarnemen zoals het bezoek van Koning Albert I. Of het andere uiterste de verkiezing van Miss Hofstade-Plage in goede banen leiden. In 1934 gewonnen door juffrouw Netty, ofte Simone Verdoodt, een schone uit Brussel die er 5.000-fr mee verdiende.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"De burgemeester van de Merkt"

Het verhaal gaat dat deze burgemeester toen Koning Albert I Hofstade inhuldigde bij het passeren van één van de baadsters aansprak met 'Schoe volk hie, hé menier de keunink', waarop Koning Albert I instemmend knikte

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"Manneke Pis van de Merkt"

'Het Manneke Pis' was te vinden op de markt en was waarschijnlijk om de Brusselaar gunstig te stemmen of voor de Mechelaar om het beeldje te kunnen bezoeken. Hij staat alvast niet meer in de lijst waar je een Manneke Pis kon vinden.

Het is je misschien niet direct opgevallen maar op de hiervoor getoonde prentbriefkaarten staat bijna elke keer 'de Merktwachter' mee op de foto. Je herkent hem goed aan zijn witte band dwars over zijn borstkas.

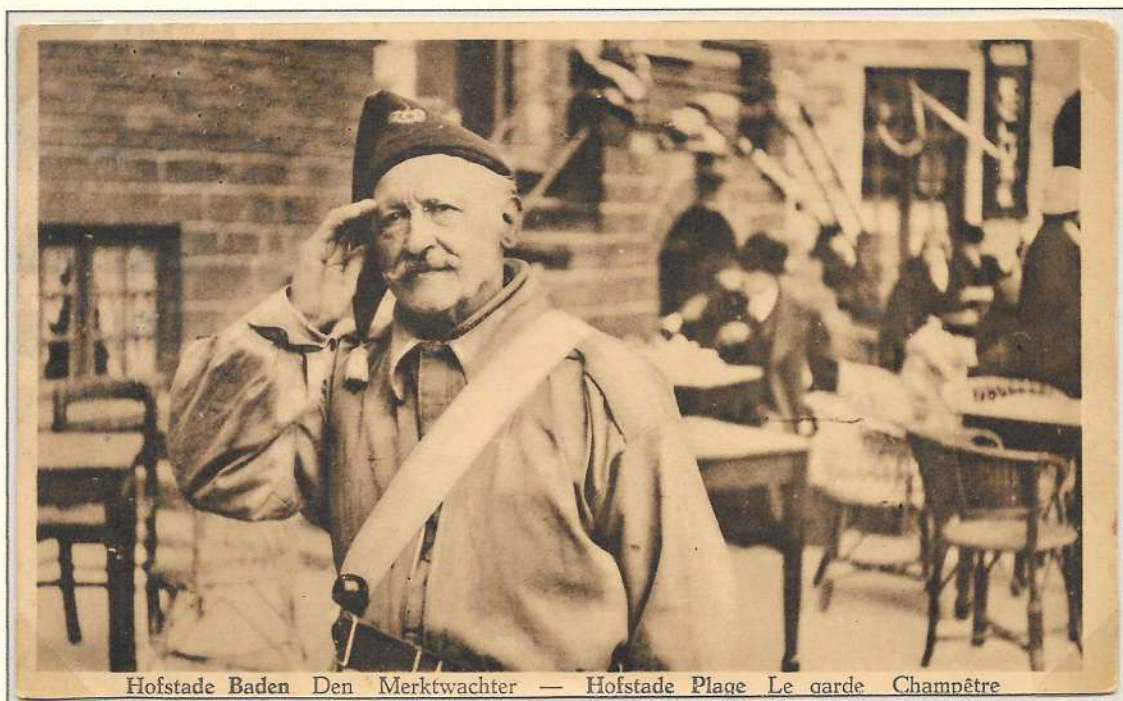

Hofstade Baden Den Merktwachter — Hofstade Plage Le garde Champêtre

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1935

"De Merktwachter"

Het idee van de marktwachter komt ook van de Expo 1930 te Antwerpen, toen waren er ook marktwachters die een oogje in't zeil dienden te houden. Ze hadden de functie om enige ordehandhaving te plegen.

Hofstade Baden Den Merktwachter — Hofstade Plage Le garde Champêtre

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1942

"De Merktwachter"

Op de prentbriefkaarten staat in het frans 'Le garde champêtre', wat eigenlijk veldwachter betekent. Maar deze 'Merktwachter' had geen enkele bevoegdheid zoals een veldwachter. Maar hij stond wel in voor de gang van zaken.

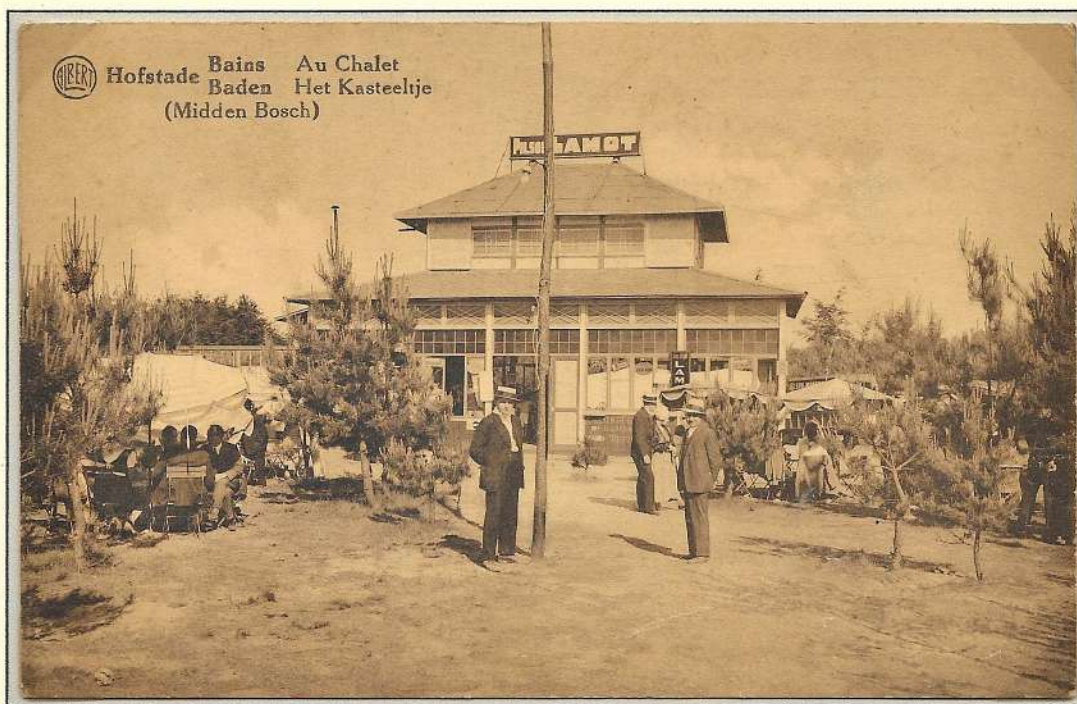
Omdat er op topdagen tot wel 35.000 en meer bezoekers naar Hofstade stroomden, rezen de cafés en restaurants op en rond het domein als paddenstoelen uit de grond. Lokale woningen werden massaal omgebouwd om dagjestoeristen uit Brussel, Mechelen en Vilvoorde te voorzien van frieten, mosselen, ijsjes en artisanale gerechten.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"Spa-Trianon van L.Dethier & A.Habsch "

Spa-Trianon vermeldt dat het een gerenommeerd restaurant is uitgebaat door Dethier & Habsch en dat ze menu's of à la carte kunnen serveren. (info op achterzijde van de postkaart)

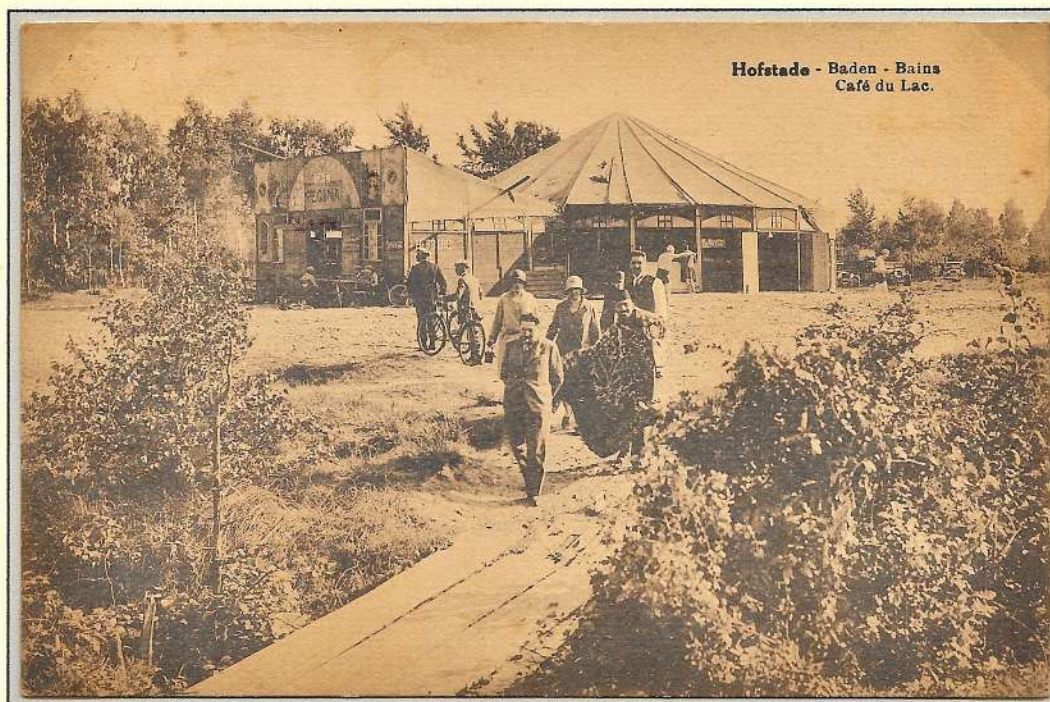

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1933

"Au Chalet - Het kasteeltje van eigenaars gebroeders TURCKSIN "

"Au Chalet"- "Het kasteeltje" van de gebroeders Turcksin was gekend voor hun specialiteit platte kaas en hun kramiekbread. Ze serveerden ook koud buffet en middagmalen aan scholen, grote groepen en verenigingen. (info op achterzijde van de postkaart)

De kermisattracties, de wandelpaden (voor geliefden), de danstent in 'Café du Lac' en activiteiten zoals pensenkermissen of de verkiezing van 'Miss Hofstade' lokte telkenmale veel volk naar de zandbak voor volwassenen.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – gelopen 1933

"Café du Lac"

De attracties net zoals de cafés en restaurants waren goed verspreid rond het meer en ook in de groene aanplantingen.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Belge Lumière, Boitsfort – kaart ca. 1935

"Café-Restaurant de la Sablonnière "

Café-Restaurant "de la Sablonnière" van eigenaar Wellens werd vermeld in "Guide Gourmant" van 1938 als eerlijke keuken. In een ander tijdschrift "Pourquoi pas?" (augustus 1933) werd de zaak vermeld als een combinatie van restaurant, tennisgelegenheid en pension. Op de menukaart stonden stevast streekproducten zoals paling, verse vis uit het grote meer en asperges.

Een tennisveld, een petanqueveld en zelfs een labrynt was er te vinden. Het maakte deel uit van het attractiepark concept. Volksvermaak in al zijn vormen.

3. Hofstade (Malines)
Dans le labyrinthe de la Sablonnière

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Belge Lumière, Boitsfort – gelopen 1928

"In het labrynt van de zandbak "

Er werden wandelingen op paarden en koetsritjes georganiseerd. De afstanden waren er wel om van de ene kant naar de andere kant van het meer te gaan in het mulle zand, zo'n wandeling met de koets en ezel of paard verzekerde de pret.

Hofstade Baden Wandeling te paard — Hofstade Plage Promenade à cheval

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1933

"Wandeling te paard"

Er werden wandelingen op paarden en koetsritjes georganiseerd. Het maakte deel uit van het attractiepark concept.

Uit de beschikbare nostalgische postkaarten en beelden blijkt dat koetsritten door één uitbater werd georganiseerd, die in houten koetsen vele toeristen over het uitgestrekte recreatiedomein vervoerden.

Hofstade Baden Het Ezeltje — Hofstade Plage Le baudet
Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – kaart ca 1934

"Het ezeltje"

Er zullen toen geen of weinig vragen gerezen zijn of die ezels of paarden goed verzorgd werden en niet overdreven hard dienden op te draven voor uren lange ritten op zon- en feestdagen.

Hofstade Baden Het paarde koetsje — Hofstade Plage En cariole
Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen 1934

"Het paardekoetsje"

Er is geen specifiek historisch document of breder bekend dossier over grootschalig of specifiek misbruik van paarden en ezels voor koetsen in Hofstade-plage. Wel was het in die periode economisch en maatschappelijk de normaalste zaak van de wereld dat lastdieren zwaar werk verrichtten voor transport en toerisme, wat in die tijd vaak gepaard ging met harde arbeidsomstandigheden voor dieren.

foto.: Tuerlinckx, Ovrijse – kaart ca 1935

"Café logement «In den Boogie-Woogie» - Bij de Faeye

Waar veel volk komt groeien automatisch activiteiten die niets te maken hebben met de oorspronkelijke bedoelingen. Rond het domein schoten hotels, restaurant en cafés als paddenstoelen uit de grond en pikten hun deel mee van het project Gelders.

Aan de Tervuursesteenweg - recht tegenover de hoofdingang - stonden de etablissementen 'Café Kantoer - bij Mit', 'Café Vilvoorde', 'A la Vue du Lac', 'In den Boogiewoogie', 'Bij de Faeye', café Miami, hotel-dancing 'Nova Hotel' en 'De Lantaarn'. De café's werden in 1968 afgebroken voor de aanleg van de Robert Schumanlaan.

Ging het er op de Merkt, waar er nog enige controle was door de uitbaters, soms wat frivool aan toe, dan was dat zeker het geval in de cafés buiten het domein.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels – foto: Thill, Brussel – gelopen 1934

"Hotels-Restaurants oa «Café Vilvoorde» daarnaast «A la vue du Lac» "

In verschillende omliggende gemeenten zoals Elewijt, Weerde, Schiplaken en Hever waren ook restaurants en cafés gevestigd waar de bezoeker van de stranden terecht konden voor een diner, een pintje of overnachting. Sommige ondernemingen waren zo dichtbij dat de bezoeker niet wist dat hij buiten Hofstade was.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: A. Casteels Van Poyen – foto: Beernaert, Lokeren – gelopen 1942

"Solarium met vijveromgeving en voorgrond een eendenhok"

Het wit kasteeltje, een solarium met vijver, "La Petite Venise" genaamd, lag op een paar 100m van het domein en was een hotel-restaurant uit de bloeiperiode van Hofstade-plage.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Desaix, Brussel – gelopen 1934

"Hotel-Restaurant 'Petite Venise'"

Het ligt aan de basis van de oprichting van het vakantie- en opleidingscentrum "Rerum Novarum" dat inmiddels is uitgegroeid tot een vormings-, opleidings- en congrescentrum dat vandaag de naam "Elewijt Center" draagt. En het restaurant "La Petite Venise" in dit centrum draagt nog steeds haar naam van weleer.

Het strandleven raakt in trek in België, net als Côte d'Or chocolade. Overal langs de stranden verrijzen Côte d'Or-paviljoenen, zelfs één in Hofstade-Plage, waar voor promotionele doeleinden al de producten werden verkocht.

Stand Côte d'Or - Hofstade Plage.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Affiches Marci, Brussel – portvrij (SMB) gelopen ca 1935

"Stand Côte d'Or"

Hun bekendheid ontstond tijdens Expo 1935 in Brussel. Duizenden bezoekers van verschillende continenten ontmoeten de olifant en zijn producten: de Chokotoff, de Mignonette of de Bouchée; de echte Côte d'Or-rush voor eeuwig.

Elewijt. — De Gemeenteplaats

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: A. Casteels Van Poyen – foto: Beernaert, Lokeren – kaart ca 1934

"Elewijt - Tervuursesteenweg - Bestelwagen met publiciteit voor Hofstade-Plage"

Op een bestelauto prijkt de naam "Hofstade Plage-Baden" op het silhouet van de ingangspoort van het domein. In de volksmond is 'Hofstade-Plage' of zelfs 'de Plage' een begrip geworden, bekend alom.

4. Oppikken van de draad na WO II

4.1. Modernisten aan de slag

het strand en gebouw

1937, de staat weigerde de huurtermijn van de firma Gelders te verlengen wegens het in gebreke blijven van de uitbaters en de reputatie. Alles wat er was opgetrokken werd met de grond gelijk gemaakt zonder enig spoor achter te laten. Reeds voor WO II werd gestart met een nieuwe inrichting van het ganse domein, met inbegrip van de 2 grote meren.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: photyp.ind.Belge P.I.B – gelopen 1939

"Hofstade-Aan het strand; veel volk – oostelijk deel"

Aan de zuid-oostelijke baai van het grote meer werd een kunstmatig strand aangelegd van 750 meter lengte.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – kaart ca. 1950

"Strandgebouw – centraal deel "

Het strandgebouw met wandelterraas volgt het strand over een ruim gedeelte van zijn lengte.

De glijbaan of 'sliertoren' (le toboggan) op het strand van het recreatiedomein van Hofstade-Plage was rond 1950 een iconische attractie aan het grote zwemmeer. Het domein, heropend in 1947, kende in de jaren 1950 een gouden tijd als populair openluchtstrand.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – kaart ca. 1950

"Strand met sliertoren (Le toboggan)"

Le toboggan is Frans voor glijbaan of een rodelbaan. Oorspronkelijk komt het woord uit een Noord-Amerikaanse Indiaanse taal (Algonquin) en verwees het naar een traditionele platte houten slee zonder glijders.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – kaart ca. 1950

"Sliertoren (Le toboggan) "

De oude sliertoren werd jaren geleden afgebroken wegens versleten, oud en onveilig. Nu is het vervangen door watertrampolines, drijvende hindernissen en springplatforms; voor elk wat wils!.

Het kleedhokjescomplex werd volledig opgetrokken uit tropisch kambala-hout en herbergde de kleedcabines, de bewaarplaatsen, twee strandcafés, een restaurant, sanitair, douches, terrassen en souvenirwinkeltjes.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Albert Dohmen, Phototypie, Brussel – gelopen ca. 1935

"kleedhokjescomplex – de kabielen voor de baders"

Een ontwerp door Maxime Wijnants (1907-1997), zijn eerste belangrijke architecturale verwezenlijking.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: photyp.ind.Belge P.I.B – kaart ca. 1939

"Het lange zandstrand met het strandgebouw als een reusachtig tuinmeubel"

Voor WOII werd voor de aanleg van het strand meer dan 15.000 ton rijnzand aangevoerd.

Het 'Bootshuis' is een tweede visueel attractiepunt aan de inham ten zuiden van het grote meer. De ontwerper is Félix Milan (1920-2000) en werd gebouwd in 1939. Het gebouw diende oorspronkelijk als boten- en materiaalberging met een aanlegsteiger aan het water voor 100 roeibootjes.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: photyp.ind.Belge P.I.B – kaart ca. 1939

"Het bootshuis en aanlegsteiger"

De horizontale, gestroomlijnde vormgeving met plat dak, in de vorm van een gestrande pakketboot zoals een volledig beglaasde rotonde, patrijspoorten en metalen borstweringen, de gelijkenis met het boothotel 'Normandie' (1935) van L. Bruggeman in Oostduinkerke is niet toevallig.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – gelopen 1947

"het bootshuis "

Bootshuis is gered van de ondergang en doet heden dienst als bekende horecagelegenheid en ontmoetingsplek.

Sinds het begin van de 'meren' van Hofstade had de zandige, met brem, valse acacia en berken begroeide oevers en aangeplante dennenbossen, aantrok bij grote drommen wandelaars, baders en roeiers.

6 - Het « Bootshuis » Hofstade Le « Bootshuis »

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – kaart ca 1945

"het bootshuis omringd door water en berkenbomen"

Het was en is nog steeds de ideale locatie voor een sport- en ontspanningscentrum ten dienste van een publiek dat noch over de tijd, noch over de middelen beschikt om zich een vakantie aan de kust of in de Ardennen te veroorloven. Het domein ligt centraal binnen de driehoek Brussel-Leuven-Mechelen en is via talrijke toegangswegen vlot bereikbaar voor nagenoeg één vijfde van de Belgische bevolking.

7 - Onder de berkenbomen Hofstade Un joli coin

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – gelopen 1949

"Onder de berkenbomen - naast strandgebouw"

De door berken- en dennenbossen omringde meren vormen het ideale kader voor allerlei sporten en voor wie alleen maar wil uitrusten, wandelen of zich ontspannen.

In het zuidpunt van het domein, ongeveer waar de kleine vijver (2 ha) die in 1932 de kern van 'Hofstade-Plage' vormde, zou een groot sportstadion met aansluitend een olympisch zwembad gebouwd worden. Uiteindelijk werden enkel het zwembad, het terras en de twee lage blokken met kleedcabines, sanitair, cafetaria en portierswoning gerealiseerd.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: photyp.ind.Belge P.I.B – kaart ca. 1939

"Het olympisch zwemstation"

Het mat 100 bij 50 meter, had een maximumdiepte van 1,6 meter en een waterinhoud van 7500 kubieke meter. Het geheel werd ontworpen door Charles Van Nueten (1899-1989) en was lange tijd één van de grootste in Europa.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – gelopen 1957

"Het olympisch zwemstation in lengte aanzicht"

Dominant element is de volledig beglaasde, typerende doorlopende vensterregisters en ronde bootvensters van het hoefijzervormige cafetaria op pilotis die als het ware boven het zwembad zweeft.

De twee éénlaagse, ruim 50 meter lange gebouwen bestaan uit een betonskelet met bakstenen vullingen, egaal afgewerkt met een ruwe, grijze bepleistering. De tot op vrij sterke hoogte aangebrachte afwerking met lichtgetinte, geglaazuurde baksteen is vermoedelijk van latere datum.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – gelopen 1962

"Het olympisch zwembad in verwaarloosde toestand"

Tot de uitrusting behoort eveneens de loopbrug en de springtoren, een constructie van gesoldeerde ijzeren buizen en plaatijzer op een onderstel in gewapend beton.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: photyp.ind.Belge P.I.B – kaart ca. 1939

"Het olympisch zwembad met waterzuiveringsstation ernaast"

Het waterzuiveringsstation werd door een zekere Onckelinckx in 1955 toegevoegd. In 1978 werd het gesloten wegens bouwvalligheid en omdat het niet meer beantwoordde aan de hygiënische normen.

Na WO II in 1946 werd een nieuwe hoofdingang gebouwd aan de Tervuursesteenweg, een ontwerp van de Brugse architect Frans Van Cleven. De breed uitgemeten hoofdingang aan de Tervuursesteenweg bestaat uit een betonskelet, deels opgevuld met houten wanden, en voorzien van een betonnen, overkragende platte bedaking.

Adreslijnen, gesplitst –Uitg.: L. Van Poyer – foto: Beernaert, Lokeren – gelopen 1936

"Ingang aan de Tervuursesteenweg"

De brede in- en uitritten voor wagens wordt geflankeerd door witgepleisterde, massieve, kubistische, torenachtige volumes. Het geeft direct toegang tot de parking voor wagens en autobussen.

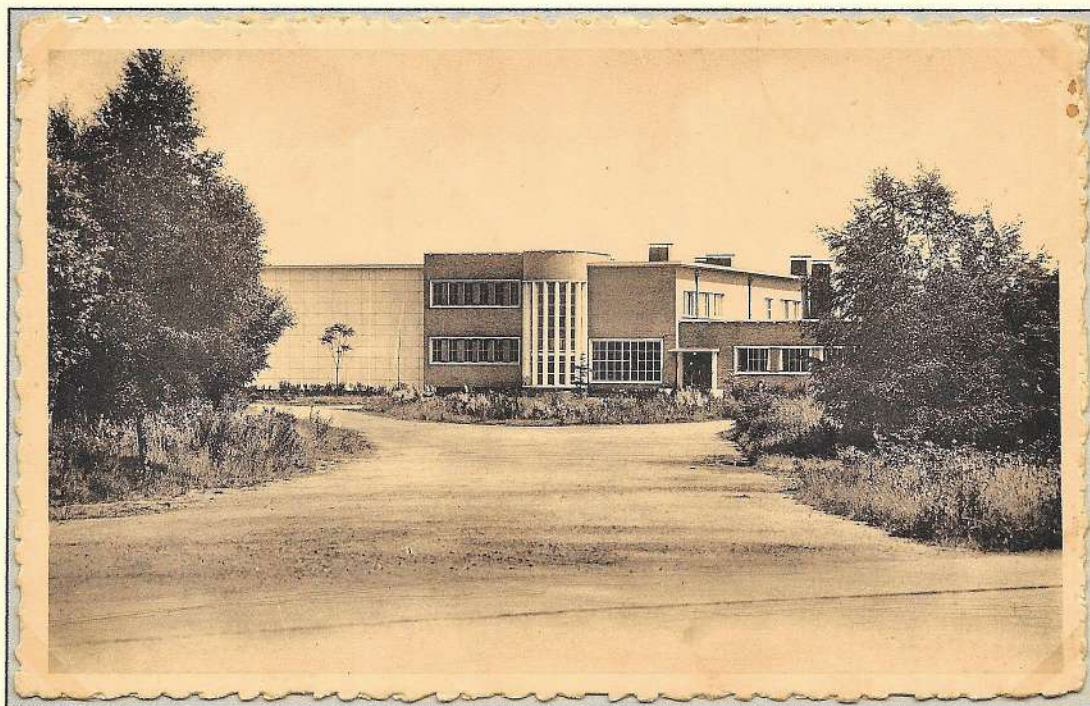

Adreslijnen, gesplitst –Uitg.: L. Van Kerckhoven – foto: Beernaert, Lokeren – gelopen 1975

"Zicht op de ingang aan de Tervuursesteenweg "

Tussenin bevinden zich de smallere toegangen voor voetgangers en fietsers, terwijl de afgesloten ruimten plaats boden voor loketten, het sanitair en een controlepost.

De jeugdherberg, met daarnaast het administratieve gebouw, werd in 1948-1949 opgetrokken en werd ontworpen door Van Cleven, wellicht een voorbeeld van ambtelijk modernisme, een collage van "beelden en losgerukte elementen [...] zonder rekening te houden met schaal, zuiverheid en verhoudingen".

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels - Ern. Thill, Brussel – gelopen 1959

"De jeugdherberg - 't Paddevenne - vooraanzicht"

De jeugdherberg had verschillende slaapzalen met in totaal 108 bedden, een ruime eetzaal en een stemmige lees- of vergaderzaal. Het werd versierd met fresco's op de muren.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: Nels - Ern. Thill, Brussel – kaart ca 1955

"De jeugdherberg - 't Paddevenne"

Het dagelijks beheer ervan werd toevertrouwd aan de Vlaamse Jeugdherbergcentrale. Werd in 1931 opgericht als de Vlaamse Jeugdherbergcentrale (VJC) en wijzigde zijn naam nadien in Vlaamse Jeugdherbergen.

De jeugdherberg was een alternatief voor de camping. Jonge toeristen konden er onderdak krijgen tot 1992. In het verslag van de commissie volksgezondheid van de Senaat van 24 maart 1938 wordt de goedkeuring gegeven om een jeugdherberg te bouwen dichtbij het strand van 700 m.

Adreslijnen, gesplitst – foto: Frank Denis - Uitg.: Vlaamse jeugdherbergcentrale – gelopen 1955

"De jeugdherberg - 't Paddevenne - inkomhal"

De overkoepelende organisatie Vlaamse Jeugdherbergcentrale veranderde later van naam en is nu bekend als Hi Flanders. Hoewel zij geen locatie meer hebben in Hofstade zelf, baten zij 19 andere hostels uit in Vlaanderen.

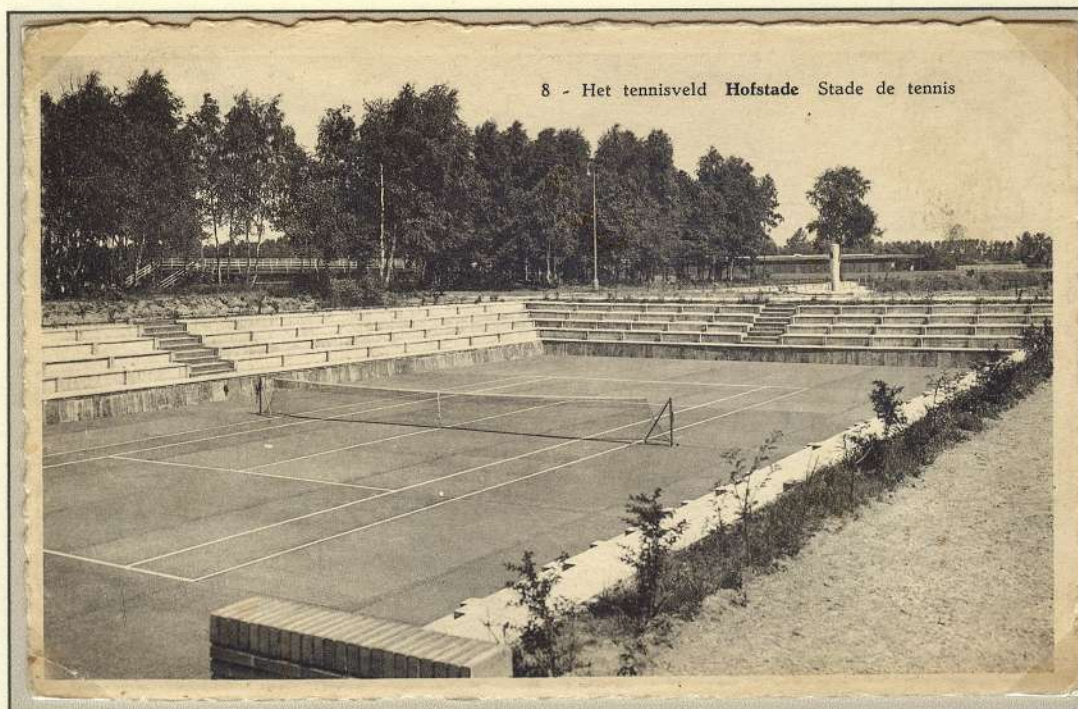

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: Nels - Ern. Thill, Brussel – kaart ca 1955

"De jeugdherberg - 't Paddevenne - Eetzaal"

Bij aanpassingswerken en de omvorming tot het huidige 'Sporthotel' in 1992 werd het gebouw sterk geverticaliseerd.

Toen op 19 juli 1939 het 'rijksdomein' van Hofstade werd heropend, waren twee tennisvelden al gerealiseerd. De tennisvelden werden aangelegd in de vroegere ringgracht. Op de achtergrond is het beschermde monument te zien voor de kinderen van koning Leopold III en koningin Astrid: Josephine-Charlotte, Boudewijn en Albert.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – kaart ca 1950
 "Het tennisveld - in achtergrond monument voor koningskinderen"

De camping, die lange tijd onafscheidelijk tot het domein behoorde, werd vlak achter het strandgebouw ingeplant op de plaats als waar tijdens de Tweede Wereldoorlog het Duitse lazaret gelegen was.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – kaart ca 1955
 "Kampeerterrein - camping"

Vermoed wordt dat in de beginfase de indeling van het Duitse lazaret gewoon werd overgenomen als indeling van de camping. De camping werd beheerd door de Touring Club België, later de VTB-VAB, en bood plaats aan 2.000 kampeersers.

Het paviljoen 'Zomerlust' kwam er pas in 1949 en stond in het begin bekend onder de naam 'kinderpaviljoen'. Voor de fundering van de 'Zomerlust' werd dankbaar gebruik gemaakt van de ondergrondse Duitse bunker. De kinderspeeltuin ernaast was wel voorzien in de oorspronkelijke plannen, maar werd niet uitgevoerd in de bouwphase voor WO II.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – kaart ca 1955

"Het paviljoen 'Zomerlust' - kinderpaviljoen"

De skating dateert eveneens uit 1948. De exploitatie van deze in betontegels aangelegde rolschaatsbaan werd stopgezet eind de jaren '50. Het eens zo populaire rolschaatsen verloor zijn belangstelling.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – kaart ca 1955

"De rolschaatsbaan - skating"

De exploitatie van de baan en de cafetaria, toevertrouwd aan een particulier, was niet meer leefbaar. In 1970 werden de gebouwen van de skating volledig verbouwd tot werkplaatsen en werd de schrijnwerkerij er in ondergebracht.

In 1966 werd er ook een zeilbotenhuis opgericht aan het meer van 35 hectaren dat uitsluitend bestemd is voor stille waterrecreatie. Van 1948 was er de 'Hofstade Yachting Club' met hoofdzakelijk Franstalige leden. Vanaf 1965 nam Vlaamse Vereniging voor Watersport - VVW - Afdeling Hofstade zijn intrede in het gebouw.

Adreslijnen, gesplitst, gekleurd – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – gelopen 1957

"Zeilen op het grote meer - yachting"

De zeilclub is 2002 veranderd van naam en logo maar biedt nog steeds aan hun leden de mogelijkheid om te kajaken, zeilen, windsurfen of wakeboarden.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – kaart ca 1950

"klein golf terrein - minigolf"

Vroeger lag er een ook klassieke minigolfbaan op het domein, vlak bij de speeltuin en de strandzone. Bij de latere vernieuwingen en de transformatie naar het huidige Sport Vlaanderen-centrum is die minigolfbaan helaas afgebroken om plaats te maken voor modernere sport- en recreatie-infrastructuur.

Over de jaren heen is het wandelen de meest beoefende recreatie in het domein. Zowel vroeger als nu kan je in gelijk welk seizoen er in alle rust wandelen.

9 - De wandeling Hofstade La promenade

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – gelopen 1946

"De wandeling langsheen het grootste meer"

Langsheen de grootste vijver die een oppervlakte van 35 hectare heet en waar men kan zwemmen, roeien, zeilen, surfen, met op afstand geleide bootjes spelen, hengelen en van de natuur genieten.

5 - Het Strand Hofstade La Plage

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel – gelopen 1949

"De wandeling langs het strand"

Een andere vijver is 25 hectare groot en is volledig op de natuur toegespitst. Wandelen en fietsen is er niet toegestaan. De noordelijke oeverzone is omheind om een reigerkolonie te beschermen. Op de wandeldijk tussen de beide vijvers kan je watervogels spotten, vooral tussen september en het voorjaar.

Het ministerie van Volksgezondheid en Gezin wordt op 20 februari 1950 eigenaar van het domein en staat in voor het dagelijks beheer ervan. In de Bijzondere wetten op de Staatshervorming van 8/8/1980 - wordt het Rijksdomein Hofstade wordt ingedeeld bij de Administratie voor Sport en Openlucht recreatie - Bloso. Voortaan heette het 'Recreatie-domein Hofstade Strand'.

Adreslijnen, gesplitst – Uitg.: onbekend – kaart ca. 1936

"Hofstade-Place; met overzicht van de verschillende vroegere attracties"

Meeste recreaties werden afgebouwd, verwaarloosd of afgebroken.

Hofstade is nog steeds een plek waar je kan verposen en gemakkelijk met de fiets en bus bereikbaar. Je moet wel je identiteitskaart bij hebben!

Reparello kaart Chromolitho –
Uitg.: L'Heembeekoise, Brussel –
Gelopen 1953

"Hofstade Strand - accordeon
mini prentbriefkaarten "